

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CUPID

love really is a bitch

IS

A

COVNT

DREA DENAE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Aşk İlanı Bir C*nt

DREA DENAE

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Copyright© 2022 by Drea Denae

Tüm hakları saklıdır.

Kapak Tasarımı: Nikki Epperson

Tarafından yayınlandı: Amazon Kindle Direct Publishing aracılığıyla Drea Denae

İçerik Düzenleme: Samantha Bee

✿ Vellum ile oluşturuldu

Bu Kutsal Olmayan Üçlü için.

Tottie ve Stabby, bana her zaman yeterli olduğumu hissettiriyorsunuz. Yılanlar hakkında şaka yaptığımda beni grup sohbetinden . Bana gitmemi söylediniz. Sevgililer Günü temalı komik bir roman hakkında yarım yamalak bir fikrim olduğunda bunun için.

İkinizi de çok seviyorum.

İçindekiler

Yazardan Bir Not Oynatma Listesi

- Bölüm 1
- Bölüm 2
- Bölüm 3
- Bölüm 4
- Bölüm 5
- Bölüm 6
- Bölüm 7
- Bölüm 8
- Bölüm 9
- Bölüm 10
- Bölüm 11
- Bölüm 12
- Bölüm 13
- Bölüm 14
- Son

Teşekkür Yazar
Hakkında Ayrıca
yazan: Drea Denae

A) OBS Feom Ghs A-Bhæ

Cupid is a C*nt Sevgililer Günü temalı bir ters harem romanıdır. Bu, biraz olay örgüsü ve bazı buharlı durumlarla kasıtlı olarak hızlı bir okuma olduğu anlamına gelir. Tekrar ediyorum, bu tam uzunlukta bir kitap değil. Ters harem, başroldeki kadının kitabın sonunda seçim yapmadığı anlamına gelir.

hikayenin.

Belirtmek istediğim bir husus, bu romanda bu karakterler için yazılı tanımlamalar bulamayacağınızdır. Bu bilerek yapıldı. Umarım her okuyucu kendi ideal estetiğini bulabilir, bir nevi kendi erkek arkadaşını yaratma deneyimi gibi.

Lütfen bu hikayenin size göre olmayabileceğini unutmayın. Okumaya devam etmeyi seçerseniz, kelime oyunları ve sapkınlıklar da dahil olmak üzere gülünç bir dünyaya atılacaksınız.

İyi eğlenceler.

Çalma Listesi

Genişletilmiş Çalma Listesi Spotify'da

Mevcut Boom Clap- Charli XCX
Gizli Aşk Şarkısı- Little Mix
Çok Mükemmel Görünüyor- 5 Seconds of Summer
Tatlı Sohbet- Samantha Jade
Aşk Tanrısını Vurdum- Stella Cole
Güller- The Chainsmokers, ROZES
Out Of My League- Fitz and the Tantrums
Certain Things- James Arthur, Chasing Grace
Dissolve-Absofacto
Hiçbir şey-Bruno Major
Lost In The Fire- Gesaffelstein, The Weeknd
Wanna Be In Love- Lauren Martinez
Make You Mine- Public
Title- Meghan Trainor
Into Your Arms- Witt Lowry, Ava Max
Best Is Yet To Come- Gryffin, Kyle Reynolds

Birinci Bölüm

(Seni ne zaman yanlış yönlendirdim Val?"

Son bir yıl içinde en az üç kez

en iyi arkadaşı Noel beni gülünç karışıklıklarından birine bulaştırdı. Bela bulmak onun süper gücü gibi. Bu kız en sakın yoga stüdyosunda bile ortalığı karıştırabilir ve sonra da birisi bu yüzden ona kızma cüretini gösterdiğinde şaşkın şaşkın bakabilir. Tek yapması gereken bana o kendine has surat ifadesini takınmak ve ben de yanlış giden her neyse onu düzeltmek için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

Bir keresinde bir barın tuvaletinde evli bir çiftle takılmıştı ve sonrasında karısı elbisesini yerden çalmıştı. O kabine girdim, gömleğimi çıkardım ve başının üzerine fırlattım. İkimiz de eve gitmeye hazır değildik, bu yüzden sütyenim müstehcen bir üstmüş gibi davrandım, Noel ise yeterince kısa olduğu için üstüm onun üzerinde ekstra kısa bir mini elbise gibiydi.

Bir keresinde bana parkta bir açık mikrofon gecesi düzenlendiğini ve gidip kafedeki sevimli adamın performansını izlemek istediğini söylemişti. , o ve bir karaoke makinesi vardı. Elini erkek grubu saçlarında gezdirip bir alana bir bedava olup olmadığını sormadan önce mikro telefonunu kullanarak bir hecker'ı can havliyle dövdü.

Ya da geçen hafta bizim için ikili bir buluşma planladığını söylediğinde, ama bunun yerine aynı evli çifti senaryodan kandırdı.

bir numarayı tekrar buluşmak için ikna etti. Planına göre ikimiz de onları baştan çıkaracak, evlerine girecek ve o dikkatlerini dağıtırken ben de elbiseyi çalacaktım. Ama karısı Noel'in elbisesini giyerek geldi. Arkadaşımı restorandan dışarı sürüklemek zorunda kaldım çünkü öfkeyle üzerindeki elbiseyi yırtmaya çalıştı.

"Vadi kızı, beni dinliyor musun?" Ben vadi kızının tam tersiyim ama Noel'in lakapları ondan başka kimseye bir anlam ifade etmeyecek şekilde tasarlanmış.

Gözlerimi devirerek koltuktan kalktım ve kahve ücretine doğru ilerledim. "Üzgünüm No-No. Daha Şubat ayındayız ve bu yılki saçmalıklarının sınırını aştın."

Noel bana bakıyor, sanki bütün o tehditkâr kötü kız olayını başarabilecekmiş gibi. Yapamaz. Bu kız her tatil sezonunda alışveriş merkezinde Noel Baba'nın baş elfidir. Aptal kıyafeti, Noel şarkıları söylemesi ve aileleri eğlendirmesiyle rolünü çok iyi oynuyor.

Ayrıca iyi para kazandırıyor ve gülünç miktarda nakit bahşiş kazanıyor, bu nedenle Mart ayına kadar evimizin karşısındaki bardaki garsonluk işine geri dönmeyecek. Bu da beni başka bir delilik durumuna sokma görevinin tam gaz devam ettiği anlamına geliyor. O kaos ve çingiraklarla beslenen küçük bir şeytan elf.

Bana bir fincan kahve uzatarak, aptalmışım gibi elini sallıyor. "Oh, Val. Beni deliliğimi gerçekten kesemeyecek kadar çok seviyorsun." Tüylü pembe sandalyesine oturmadan önce bana göz kırpmıyor. "Ayrıca, bensiz çok sıkılırsın."

Buna kaşım kalktı. Noel kesinlikle buradaki kargaşanın çoğunu getirirken, ben de kendi payıma düşen katkıyı yapıyorum.

"Tamam, sıkıcı değil. Her neyse, bir tanışma uygulamasına katılmanın hiçbir zararı yok." Saat daha sabahın sekizi ve beni bir saat önce uyandırıp dün geceki fethini kapıdan dışarı ittiğinden beri bu gündemi zorlamayı bırakmadı.

"Bir arkadaşlık uygulamasına katılmakla ilgili birkaç sorun var. İstenmeyen penis resimlerinden başlayarak. Erkeklerin neden penislerinin resimlerini istediğimizi düşündüklerini asla anlayamayacağım. binmek, belki yalamak istiyorum ama bakması güzel olduğu için değil."

İkimiz de sözlerimdeki gerçek karşısında ürperiyor ve titriyoruz.

". Cupid öyle bir değil. Gerçek bir insan olduğunuzu doğrulamak için onu bir sosyal medya profiline bağlıyorsunuz, ancak ne kadar bilgi paylaşacağınızı seçebiliyorsunuz. Ve resim yok. Erkeklik organlarının resimleri ya da ördek dudaklı selfie'ler yok. Doldurduğunuz bir ankete dayanarak sizin için mükemmel olan biriyle sizi buluşturmak üzere tasarlanmıştır. Tek yapmanız gereken buluşmak istediğiniz zamanı ve yeri seçmek."

Evet, bu kulağa çok kabataslak geliyor. "Oraya gittiğimde fiziksel bir çekim olmazsa ne olur?"

Noel çoktan kazanmış gibi gülümsüyor. Kazanmadı ama bu konuşmayı bitirmenin tek yolu bilinçli bir karar vermişim gibi görünmesini sağlamak.

"Ankette fiziksel ve cinsel çekicilikler için bir bölüm var."

İçimi çektim. "Bunu düşüneneğim, No-No. İşe gitmek için hazırlanmalıyım." Başını sallıyor, "Tabii ki. Yoksa patronuna nasıl salyaların akar- bugün?"

"Salyalarım akıyor. Ben lanet bir ."

Homurdanarak ayağa kalktı ve odasına geri döndü. Arkasını dönüp beni ok ve yayla vuracaktı gibi yapmadan önce değil. Gözlerinde Cupid'le işinin bitmediğini gösteren bir ışıltı var.

Bu sabah ikinci fincan kahvemi içmiş ve yüzümde bir gülümsemeyle ofisime giriyorum. Yirmili yaşlarının ortasındaki her kadın işini sevdiğini ve çalışma ortamından gerçekten mutlu olduğunu söyleyemez. Erkek egemen bir kariyerde çalışıyorum, ancak iş arkadaşlarımdan hiçbiri sırf bacaklarımdan arasında bir vajina olduğu için bana kendimi daha az hissettirmedi.

Okulda hissettiğim rekabetten çok farklıydı. Erkekler ya beni sıklıkla ya da sıklıkla istiyorlardı, bazen ikisi birden.

Beni rahatsız etmediğini söylediğimde bile, Noel'in barda içki içtiği ve her şeyden yakındığı birçok gece oldu.

Ground Up beni geçen sonbahar işe aldı. Çoğu mimarlık firması hala biraz arkaik. Biliyorum çünkü tek kadın olarak katıldığım bir düzineden fazla mülakat oldu. Erkekleri işe alıyorlar çünkü inşaat ekipleri onlara daha iyi tepki veriyor. Otoriteyi erkeklikle bağdaştırıyorlar, yani işler daha sorunsuz yürüyor çünkü müteahhitler emirler çüklü birinden geldiğinde tartışmıyorlar.

Bu saçmalık ve değişim çok yavaş gerçekleşiyor. Bir iş sahasında bir kadın görmek hala çok nadir çünkü eğer bir kadını sorumlu yaparlarsa, meslektaşlarıyla aynı rolü oynadığı için ona kaltak diyecekler. Muhtemelen de daha iyi yapıyorlardır.

Burada bir yer bulduğum için şanslıyım, çünkü şirket her ne kadar kendine özgü prensipleriyle tanınsa da, işyerinde çeşitlilik konusunu henüz yakalayabilmiş değil. Burada geçireceğim süre içinde bunu değiştirmeyi umuyorum. Zirveye ulaşmak için yıllarca çalışmam gerekebilir ama bunu başaracağım.

Firmamız mümkün olduğunca geri dönüştürülmüş malzemelerle çalışmakta, müşterilerimizle gerçek ilişkiler kurmakta ve ekip çalışması zihniyetine hitap etmektedir. Yani işe alım sürecinde kaytaran dangalaklar genellikle deneme süresi boyunca filtrelenir. Ayda bir kez her departman için ekip oluşturma gezisi ve iki haftada bir mentor ekibiyle toplantılar düzenliyoruz.

Yaka kartımı güvenlikten geçirdikten sonra asansör bankosuna doğru ilerliyorum. İş arkadaşlarımdan Chad'in asansörlerden birinde beklediğini görüyorum ve adımlarımı bilinçli olarak yavaşlatıyorum. Neyse ki başka bir asansör boştu, ben de atladım.

Ne yazık ki, katıma vardığımda Chad beni bekliyordu. Masama doğru yürümeye başlıyorum ama o da peşimden geliyor.

"Günaydın Val. Bugün her zamanki gibi güzel görünüyorsun. Bu hafta sonu yalnız kalmanı istemem. Chad'e gel. Ya da Chad için. Her neyse."

Chad bir şekilde radarın altından uçmaya devam etti. Oldukça zararsız biri ama ben ve şirkette çalışan diğer üç kadın belli nedenlerden dolayı ondan uzak durmaya çalışıyoruz.

Durdum ve onunla yüzleştim. Gülümsüyorum ve o da çizgisinin indiğini düşünüyor. Hayatta olmaz, dostum.

"Oh, Chad. Eğer küçük bir alete binmek zorunda kalarak vasat bir Sevgililer Günü hafta sonu geçirmek ve sonrasında banyoya saklanıp kendi başımın çaresine bakmak isteseydim, bu teklifini kesinlikle kabul ederdim."

Arkamdan derin bir kıkırdama geliyor ve yüzüm kızarıyor. Ağzımı açmadan önce etrafıma bakmam gerekirdi ama artık çok geç. Ayrıca, Chad ya aptalca bir güven duygusuna sahip ya da hakaretlerin ön sevişme olduğunu düşünüyor çünkü hala bir şansı varmış gibi bana bakıyor.

Patronumun büyük ihtimalle sadece benim cevabımı duyması ve Chad'in bana asıldığını fark etmemesi durumu daha iyi yapmıyor. Romeo, çalıştığım mimarlık firması Ground Up'ın sahiplerinden biri. O ve en iyi iki arkadaşı şirketi üniversitede kurmuşlar.

Derin bir nefes alarak olgunca davranıyorum ve özür dilemekten vazgeçiyorum. "Bunun için üzgünüm Romeo. Sadece bir iş arkadaşımın şakalaşıyordum ama bir dahaki sefere ayrıntılardan kaçınıyorum."

Gülümsüyor. "Seninle masana kadar yürüyeyim Val."

Hay sikeyim. Şirketin deneme süresini zar zor atlattım. Kovulursam kirayı ne kadar süre ödeyebileceğimi görmek için her adımda birikimlerimin zihinsel bir çetelesini tutuyorum. Haftalık Çin yemeği siparişinden ve günde bir fincan kahveden vazgeçersem acil durum fonuna elimi sürmeden altı ay idare edebileceğim sonucuna varıyorum.

Sırtımda bir el hissettiğimde zihinsel matematiğim yarıda kesiliyor. Topuklarımın üzerinde tökezliyorum ama Romeo dengemi sağlamama yardım ediyor ve düşmüyorum. Kafamı kaldırıyorum ve yüzünde bir gülümseme görüyorum ama bana değil ileriye bakıyor.

Eşyalarımı almak için masama özel bir eskort mu? Ve eğer kovacaksa, bundan seksi bir ceza çıkarabilir miyim? Belki de bir veda şaplağı geleceğimde vardır.

Muhtemelen olmaz. Ben eğilmeden önce insan kaynaklarını ve güvenliğı arayacağından eminim.

İkinci Bölüm

(Val'in kıvranışını izlemekten bu kadar keyif ama elimde değil. İlk günden beri onu izliyoruz ve

Hepimizin onu istediğine dair bir soru. Bizim çalışmamız olması çok kötü.

Mülakatının olduğu gün bir arbede çıkacağını düşünmüştüm. O gider gitmez, üçümüzün de bir artı ve eksi listesi vardı. Kesinlikle muhteşemdi ve hepimiz ona hemen hayran kaldık. Ofis kapısı arkasından kapandığı anda, çok nadir bir tartışma yaşadık. Hart onu işe almak istemedi, Beau ve ben istedik.

Sonuçta Hart kaybetti. Ve sadece buralarda göz düzecek biri olduğu için değil, şirketimiz için gerçek bir değer olacağı için. Okul portföyü kendi adına konuşabilir.

Zekası ve azmi gözlerinden okunuyor.

Düşünmeme izin verilmeyen diğer şeylerin yanı sıra, ben onun üzerindeyken gözlerinin kamaşmasını izlemek istediğim gözler.

Bir çalışanla, özellikle de Val gibi biriyle tam olarak yatamayacağımızı hatırlatmayı Hart'a bırakın. Zorunlu deneme süresi boyunca kendini kanıtladı. Akıl hocaları ve departman müdürleri ondan övgüyle bahsetti. Son bir ay içinde açılan her proje için onu istediler.

Bu bizim de üst zincirde tartıştığımız bir konu. Biz hala tüm şirkette yaklaşık iki yüz çalışanı olan küçük bir firmayız. Hart, Beau ve ben her şeyi denetliyoruz. Özellikle de proje yönetimini.

İşte bu yüzden buradayım. Chad'e haddini bildirdiği için ona bok atmak için değil. Bunu çocuklara söylemem gerekecek, ona göz kulak olmalıyız.

Val'le masasına vardığımızda o oturuyor, ben de ayakta durup odasının bir bölümünü oluşturan dosya dolabına yaslanıyorum.

"Orada Chad'e ne güzel bir yorum yapmıştın Val." Şakasına gülmekten kendimi alamadım, ama şimdi onun aletin boyutunu kişisel referansından biliyor olabileceği için biraz sinirliyim.

Kızarıklık tenine doğru ilerliyor, boynunu ve yanaklarını kaplıyor. "Bunun için özür dilerim efendim. Şaka yapmak istemişim."

"Efendim" pek bana değil. Hart, bunu duymayı çok isterdi.

"Eminim bunu hak etmiştir. Gerçekten, bunun için endişelenme." Ortamı yumuşatmak için ona göz kırpiyorum ama işe yaramıyor. Hâlâ gergin.

"İhtiyacınız olan başka bir şey var mıydı efendim?" Sesine bayılıyorum. Ve yüzünü. Ve onun güzel beynini.

Evet, Val. İhtiyacım olan çok şey var.

Toplantı odasında en iyi arkadaşşıma efendim dediğini duymak isterim, sadece gözlerinin parlayıp parlamadığını ya da kendini ayarlamak zorunda kalıp kalmadığını görmek için. Benimle çıkman için seni ikna etmem gerek. Şu anda burada dizlerinin üzerinde mükemmel görünmeyeceğine kendimi ikna etmeliyim. Acaba masanın altına tırmanmama ve bir saat boyunca bacaklarının arasında saklanmama izin verir mi? Ya da iki. Takvimimi temizleyebilirim.

Kafamı sallayarak o güzel resmi silkeliyor ve buraya ne için geldiğime .

"Çok önemli bir şey değil. Yaklaşan büyük bir projemiz var. Ağırlıklı olarak yeşil malzemelerle ve ulusal bir sözleşme potansiyeli ile tamamen yeniden tasarlanacak ve yeniden yapılandırılacak."

Daha büyük firmalara karşı durabiliriz, ancak böyle bir sözleşme bizi şehir ve eyaletin dışına, tüm ülkeye taşıyabilir. Bu konu üzerinde konuştuk ve Val'in ekibe mükemmel bir katkı konusunda hemfikiriz.

Gözlerinde bana doğru kişiyi seçtiğimizi söyleyen bir kıvılcım var. "Ekibe katılmanı istiyoruz."

Bunu ona vermek için kahvesini yudumlamayı bitirmesini bekleyebildim. Bunun yerine, boğuldu ve tükürmekten kaçınmaya çalıştı.

kendi kendine. Akli başında bir adam takım elbisesinin cebinden mendili çıkarıp verirdi.

Ben mantıklı bir adam .

Bu yüzden elim şu anda çenesinin altında, kırıntı bekleyen bir dilenci gibi ortaya çıkabilecek her şeyi yakalamaya çalışıyor.

şu anda kendi adıma layık değilim. Bundan daha kötü bir an olamazdı. Beni şimdi öldürün ve mezar taşıma tam bir ucube damgası vurun.

"Teşekkürler?" Val'in sesi benim hissettiğim kadar mahcup geliyor.

Sanki zor bir iş gününü tamamlamışım ve utanacak bir şeyim yokmuş gibi ayağa kalkıp takım elbisemin yakalarının tozunu alıyorum. Başarana kadar numara yap.

"Emin olabilirsiniz. Yardım eli uzatmaktan her zaman mutluluk duyarım." Eğer ayaklarımın altında bir bataklık çukuru olsaydı, beni tamamen yemesine izin verirdim. Mitolojik dev bir yılanın ortaya çıkıp beni yutmasına izin verirdim. Belki de bir keskin nişancı beni öldürmek için bekliyordur. "Her neyse, ne düşünüyorsunuz?"

Val bir süre daha bana baktıktan sonra kendini toparlıyor ve yüzünde kocaman bir gülümseme beliriyor. "Bence bu harika olurdu. Sadece gözlemliyor muyum?"

Bu kızın benim için tekrar böyle gülümsemesini sağlamak için ne yapabilirim? Bunun için ruhumu bile satarım. İş görüşmesinde ya da onu toplantılarda gördüğümde verdiği kibar, zoraki gülümseme değil bu. Bu gülümseme dağları yerinden oynatabilir. Bebek İsa bile ağlardı.

şu an kimim ben? Ben lanet bir baş belasıyım. Alfa erkeğim. Erkekliğin gerçek bir örneğiyim. Neden çalışanımın lanet gülümsemesini ve bunun küçük bir insan peygamberi nasıl gözyaşlarına boğacağını hayal ediyorum?

"Yukarı gelmen ve beklentiler hakkında konuşabilmemiz için e-posta takviminde bir zaman ayırmama ne dersin?" şu halime bak, gözlerimi ağzından alamadığım halde profesyonel gibi davranıyorum.

Dikkatle baktığımı fark edince, bana onay verircesine başımı sallıyorum ve ofisime geri dönüyorum.

Üçüncü Bölüm

(Beau'nun Romeo'nun maskaralıklarına gülerken çıkardığı hırıltılı ses beni rahatsız etmeliydi, ama onun yerine kendimi bizim de arkadaşımız.

"Salyasını mı yakalamaya çalışıyordun? Yoksa sadaka mı arıyordun?" Beau bu işin peşini yıllarca bırakmayacak. O ve Romeo olmasaydı, bu ofis dışındaki hayatın ne olduğunu bileceğimden bile şüpheliyim. Bana binayı terk etmemi ve işten uzaklaşmamı hatırlatıyorlar. Çalışanlarımıza dengenin sağlıklı olduğunu söylüyoruz, bu da sık sık başımın etini yiyenlere örnek olmamız gerektiği anlamına geliyor.

Sinir bozucuymuş gibi davranmayı seviyorum ama minnettarım. Bu şirketi ve işimi seviyorum ama bana sahip olmasını istemiyorum. Hepimiz otuzlu yaşlarımızın başındayız ve kendi şirketimizin sahibiyiz. Bu sektörde büyük bir fark yaratıyoruz ve eninde sonunda dünya da bunu görecektir.

Romeo başını tavana doğru eğerken inliyor. "Sanki sizin konuşacak yeriniz var da. En başta neden ikiniz de onun masasını izliyordunuz?"

"Çünkü Hart bir sapık." Kıkırdamalar kesiliyor ve ikisinden de en az onları sevdiğim kadar nefret ettiğimi hatırlıyorum. Az önce düşündüğüm tüm o güzel şeyler yok oldu.

Val'in zamanında gelip gelmediğini kontrol ederken Beau içeri girmiş olabilir. Bazen bunu yapıyorum. Binadaki tüm güvenlik kameralarına erişebilmenin en iyi yanı bu. Becerikli olduğum için beni suçlayamazlar.

"Bu şirketin lideri olarak çalışanlarımın güvenliğini ciddiye alıyorum." Ben böyle söylüyorum ama gerçek şu ki kontrol ettiğim tek kişi Val. Gerçi bunu onlara asla itiraf etmem.

Bana attıkları bakışlar saçmaladıklarını kanıtlıyor.

Hepimizin ona karşı bir çekim hissettiğinin farkındayım. Üniversitede birbirimizde gördüğümüz çağrının aynısı. Saygı, bilgi arzusu ve kararlılık.

Kendimizi birbirimize karşı konumlandırmak yerine, müttefikliğin daha önemli olduğunu çabucak öğrendik. Bize birlikte verilen ilk projenin, profesörümüzün geri dönüştürülmüş malzemeler kullanarak sıfırdan bir proje inşa etme görevi olması da buna yardımcı oldu. Hepimizin sürdürülebilirlik tutkusunun yanı sıra diğer grupları geride bırakmak için rekabet etme dürtüsünü de paylaştığımız açıktı.

Bu proje sayesinde grubumuzu sağlamlaştırdık ve o zamandan beri birlikte bir şeyler inşa etmek için çalışmayı bırakmadık. Ground Up dahil.

"Bu hafta sonu için planın nedir?" Konuyu değiştirmek işime geliyor. Romeo'nun öğleden sonra Val'le bana sormadan bir buluşma ayarladığı gerçeğini aklımdan çıkaracak bir şeye ihtiyacım var.

Programımı yeniden düzenlemem gerektiğinden değil, ki düzenledim, ama onunla aynı odada olmak için zihinsel olarak hazırlanacak zamanım olmadığından.

İlk kırılan Beau olur ve nihayet daha önceki sapık şakalaşmalarını unuttur. "Bugün Sevgililer Günü. Dışarı çıkıp şehirdeki aşk kusmuğunu görmektense viskinin içinde boğulmayı tercih ettiğim tek hafta sonu."

"Katılmıyorum. Aşk kusmuğunun olduğu yerde, güzel olduklarının hatırlatılmasına ihtiyaç duyan üzgün kızlar vardır." Mantıklı olmak Romeo'ya kalmış. Özellikle de hepimiz birkaç kat altımızda çalışan kızın mülakat için bu binaya girdiği günden beri onu düşünmekten vazgeçmediğimizi biliyorken.

Çoğu hafta sonu şehirdeki evimizde takılıyoruz. Birlikte çalışmak ve yaşamak çok fazla gibi görünebilir, ancak nadiren herhangi bir şey üzerinde tartışırız ve asla önemli bir şey yapmayız.

Kadınlar, işyerindeki farklı fikirler, aile meseleleri; her şeyi çözeriz ve birbirimizi dürüst tutarız.

Val söz konusu olduğunda hariç. Ofisteki dinamiklerden dolayı onu sınırların dışında bırakan ben olabilirdim, onun üzerinde güçlü bir konumda olduğumdan bahsetmiyorum bile, ama en iyi arkadaşlarımla en başta çıkmamamız gereken bir kız için savaşmayacağım.

İç çekerek takvime baktım. Dürüst olmak gerekirse, bahsi geçene kadar bu tarihi fark etmemiştim. Zaten yakın zamanda hiçbirimizin tatili hatırlamaya degecek bir ilişkisi olmadı. "Hafta sonu ya da tatil için kişisel ajandamda bir şey yok. Ancak birkaç dakika içinde bir müşterimle telefon görüşmem var."

Hepimizin düşündüğü konuyla ilgili görüşebilmek için yeniden planladığım bir arama. Onun yerine onunla bir odada olmak varken hiç ilgilenmediğim bir görüşme.

"Bizi kovuyor ve tek başımıza bırakıyor Beau." Romeo ayağa kalkıyor ve kolunu Beau'ya uzatarak onu da ayağa kaldırıyor.

"En azından hâlâ birbirimize sahibiz Romeo. Ben Juliet değilim, ama bir elbisenin içinde hoş görüneceğime bahse girerim. Sevgilim olmak ister misin?" Dönüyor ve kapıya doğru ilerlerken reverans yapıyor.

Onlar gürültülü ve abartılı bir şekilde ofisimden çıkarken gözlerimi deviriyorum. "Biraz işinizi yapın, olur mu?"

Gülüşleri onlarla birlikte koridorda ilerliyor. Pislikler.

Cha4bse Fow

T Bilgisayarımda on beş dakika uyarısı çalıyor ve yeni projeyle ilgili bir toplantı için hazırlanıyorum. Emin değilim. Ekibe başka kimler katılıyor bilmiyorum ama patronların her adımı yakından takip edeceğinden hiç şüphem yok.

Dizüstü bilgisayarımı, bir not defterini ve iki kalemi almadan önce banyoyu kullanmak ve makyajımı tazelemek için birkaç dakika ayırıyorum. Not almak için iki kalem kullanıyorum çünkü birincisinin çalışmama ihtimali var. Dizüstü bilgisayarımda not alabilsem de ekrana bakarken odaklanmam zor oluyor. Ayrıca, bir listeden bir şeyi fiziksel olarak kontrol edebildiğim her seferinde büyük bir başarı hissi yaşıyorum.

Üst kata çıktığımda sinirlerim daha da geriliyor. Belki de odaya girdiğimde, işyerindeki cinsel kaçamaklarla ilgili gördüğüm tüm ıslak rüyalar karşımdaki manzaranın yanına bile yaklaşmadığı içindir.

Romeo. Hart. Beau.

Her biri ayağa kalkıp beni iç çamaşırlarıyla gülümseyerek karşılıyor. Külot demişken, yenilerine ihtiyacım olacak.

Bir insan nasıl olur da aşk romanlarının kapağında olması gereken üç patrona sahip olur? Hiçbir fikrim yok.

Gövdeler?

Binilebilir.

Yüzler?

Oturulabilir.

Sikler mi? Onları görmedim, ama bahse girerim sikilebilirler. Ya da yalanabilir.

Daha ne ki?

"Bizimle görüşmeye zaman ayırdığın için teşekkür ederim Val. Masanın üzerine gözden geçirip imzalamanız gereken bir belge koydum." Hart'ın sesi her zaman otoriterdir. Daha önce sadece birkaç kez, mülakat sürecinde ve bir kez de işe yeni başlayanlar oryantasyonunda işyeri hakkında bir konuşma yaparken bana yöneltmişti.

Oturdum ve masanın üzerindeki sayfayı okumaya başladım. Bu bir ifşa etmeme anlaşması. Hart'a baktım ve kaşlarımı kaldırdım.

Ondan bir gülümseme alıyorum, ama hemen işe geri dönüyor. "Üzerinde çalıştığımız proje için gerekli. Müşterinin isteği üzerine bu olmadan size şirketin adını bile söyleyemeyiz."

Sesini seviyorum. Emredici olduğu kesin, ama altında yumuşak bir şey saklı. Sanki ben omzunda uyurken bana patronluk taslayıp saçlarımla oynayabilirmiş gibi.

Belgeyi taradıktan sonra, tüm yasal jargonu anlamış gibi yapıyorum ve altına imzamı atıyorum.

Romeo hemen alıp bir dosyaya yerleştiriyor. "Mükemmel. Ekibimizde olmana sevindim Val." Bu sabahki halinden çok daha güler yüzlü, kendine özgü sırtışı hâlâ yerinde.

Boğazımı temizleyerek, "Müşteri mi?" diye sordum.

"Kış Harikalar Diyarı Şirketleri." Hart cevap veriyor, sesi her zamanki gibi doğrudan.

Noel' çalıştığı Noel Kasabası'nın sahibi onlar. İlginç.

Beau devralıyor, bir dizüstü bilgisayar açıp önüme koyuyor. Uzmanlık alanı kentsel tasarım ve bu konuda çok iyi. Firma, tasarımları nedeniyle çeşitli dergilerde makaleler yayınladı.

"Buradan başlayarak ülke genelinde komple bir tadilat yapmak istiyorlar. Tasarım, yıkım ve yeniden inşa için önümüzdeki sekiz ayımız var. Winter Wonderland bizi tek bir yerde test ediyor. Başarılı olursak, gelecekte küresel tabelalar için potansiyeli olan ulusal sözleşmeyi alırız."

Bana şu ana kadar sahip oldukları birkaç konsept fikrini gösterirken başımı sallayarak eşlik ediyorum.

"Bu işi üstlenmemiz ve tüm beklentileri aşmamız şart. Ülkenin en büyük tatil kutlama istasyonu olmak istiyorlar ve malzemelerin çevreci olmasının kendilerine eşsiz bir avantaj sağlayacağını düşünüyorlar." Romeo ekliyor.

Sürdürülebilirlik ve çevre dostu olmak her zaman el ele gitmez. Yıllar boyunca sınırları zorladı ve şirketleri de aynı şeyi yapmaya çağırdı. Geçen yıl, Ulusal Mimari Akreditasyon Kurulu kendisine bir ödül verdi ve sektör genelinde yeşile dönme yaklaşımının nasıl başlatılacağı konusunda bir açılış konuşması yapmasını istedi.

Diğer ikisi bana bilgi verirken Hart sessiz kaldı. Beni yakından izliyor. O finansal adam. Yaptığımız işi yapmak için pek çok risk alıyoruz, en büyüğü de para. Hart şirketi ve nakit parayı yöneterek iyi bir kâr elde etmemizi sağlıyor.

Her bir rol hakkında net bir fikrim veya günlük görevlerinin ne olduğuna dair detaylarım yok, ancak her biri bu işte kendi dalgalarını yarattı.

"Neden burada olduğumu sorabilir miyim? Gözlemlemek için mi? Çünkü bunu yaparsam şanslı olurum." Ben de ciddiym. Bu büyüklükte bir projede, çoğu yeni mimar şantiyeye ayak bastığı için minnettar olurdu.

"İç mekan ekibine liderlik etmeni istiyoruz." Hart tamamen makul bir şeymiş gibi söylüyor.

"Bu hiç mantıklı değil." Bunu söylememeliydim.

Hart kaşlarını kaldırır ama Romeo ve Beau kıkırdar.

"Mantıklı kararlar verebilen çok zeki adamlar olmadığınızdan değil." Bu daha iyi. "Demek istediğim, bu büyüklükte ve önemde bir proje için şüphesiz daha fazla deneyime sahip olan kadrolu ekip üyeleri var."

"Bunu halledebilirsin Val." Romeo'nun gülümsemesi güven verici, ama sözleri başka neleri halletmeme izin verebileceğini merak etmeme neden oluyor. Bahse girerim aynı sözleri içime girmeden hemen önce de söylerdi.

Hepsinin büyük bir enerjisi olduğu kesin.

Odaklanabilmek için bu düşünceleri kafamdan fiziksel olarak silkelemem gerekiyor.

"Yolun her adımında yardım etmek için burada olacağız. Sizden mükemmel olmanızı beklemiyoruz, söz veriyorum. Zorluklar, uzun günler ve hatta

ama yapabileceğine inanıyoruz." Uzun için kesinlikle yapabilirim. Hayır, odaklan. "Ayrıca, arkanızda bütün bir ekip olacak."

Beau'nun sözleri kendinden emin ve nazik ve ben de kendimi durduramadan başımı sallayarak onaylıyorum. Onun güvencesi benim için çok şey ifade ediyor. Bana bir şeyi yapabileceğimi söylüyorsa, onu kesinlikle başarabilirim. Yapamazsam da yardım etmek için hemen yanımda olur.

Ama o ekip dediğinde ben tren duyuyorum. Ve şimdi patronlarımın beni trene bindirmesini düşünüyorum. Bu herkesin fantezi listesinde mi yoksa sadece benim mi? Sadece onlarla. Bu üçünün sahip olduğu grup dinamiği. Onların takım çalışması benim ıslak hayallerimi gerçekleştiriyor.

Maaş çeklerimi imzalayan insanlar tarafından azarlanma düşüncelerinin yüzüme yansımadığından emin olduktan sonra Hart'a bakıyorum. Ondan teselli edici sözler beklemiyorum ve hiç duymadım da.

"Önümüzdeki hafta bir toplantı daha ayarlayacağız. Departmanınızda güvenebileceğiniz birkaç kişi var ve hem sizin hem de proje için en iyi ekibi oluşturmak üzere işbirliği yapabiliriz."

Ayağa kalkarak her birine kibarca el sıkışmayı teklif ediyorum. "Teşekkür . Gerginim ama her şeyden öte bu işi üstleneceğim için çok heyecanlıyım."

Ben de hepinizle başa çıkabilir miyim?

Kıyafetlerimi çıkarıp masanın üzerine uzanmaya ve bana tecavüz etmelerini talep etmeye başlamadan önce neredeyse masama koşuyorum. Ben kötü bir kaltağım ve yapacak işlerim var.

Beşinci Bölüm

(Arkadaşlarınız bunun aptalca bir fikir olduğunu düşünecek ama ben Sevgililer Günü için bir şeyler yapmak istiyorum. Biliyorum hepimiz sevgililerimizle savaşıyoruz.

Val'e çekiş ve bunu aşmaları gerekiyor.

Ya da onları rahatsız edici bir durumun içine itmeme gerekiyor ki hepimizin yetişkin birer birey olduğumuzu ve işyerinde herhangi birimize bir şans verip vermeme konusunda kendi kararını verebilecek bir kadına ilgi duyabileceğimizi anlasınlar.

Ben aptal değilim. Val hepimizden etkileniyor. Toplantımıza girdiğinde gözlerinde hepimizin gözlerindeki şehvetin aynısı vardı.

Romeo ve Hart'ı yıllardır tanırım. Birimiz diğerini mutlu edecek birini bulduğu için ona kin gütmmez. Eğer o kişi Val ise, harika. Değilse, en azından denediler.

Birisi için işe yararsa? Ground Up'a başladığından beri başına gelen en iyi şey olurdu. Kimi seçerse seçsin, çok güzel dahi mimar bebekleri olacaktı. Eğer isterse.

Belki de ben olurdum.

Bu düşüncelere ara vermeliyim. Bir görevim var ve kabul etmeleri çok önemli.

Yatak odamdan çıktığımda ikisini de mutfakta ne sipariş edeceklerine karar vermeye çalışırken görüyorum. Bazen sırayla yemek pişiriyoruz, ama sık değil.

"Sevgililer Günü için planlarımızı yaptım. E-postanı kontrol , anketi doldurman için bir link var." Anons ediyorum ve her zamanki Çin restoranımızın menüsünü alıyorum.

"Bunu neden yapalım ki?" Romeo telefonunu çıkarıp restoranın web sitesinden her zamanki siparişimizi verirken soruyor.

Ellerimi önümde kavuşturarak ikisine de bakıyorum. "İşte anlaşma. İdari bir karar veriyorum. Cupid randevu uygulaması bir bekârlar etkinliği düzenliyor."

Hart başını sallıyor ama ben devam ediyorum. "Oluyor işte. Randevularımız yürümediği için bara gidip kafayı bulsak bile, yine de aylardır ilk kez evden çıkıyoruz."

İyi bir noktaya değiniyorum ve onlar da bunu biliyor. İş ve yeni müşterilerle o kadar meşgulüz ki hafta sonlarını bile ofiste geçiriyoruz. Bu hiç sağlıklı değil.

"Siktir et, ben varım." Romeo omzuma vurdu. "Ben duş alacağım ama yemek yirmi dakika içinde burada olur."

Biri düştü.

"Hayır."

Hart'ın oyunbozanlık yapması beklenmedik bir şey değil. "Üzgünüm, ikiye karşı bir.

Arkadaşlık kitabı, takım için bir tane almanız gerektiğini söylüyor."

Cebinden telefonunu çıkarıp e-postalarını açmasını izlerken kıs kıs gülüyorum. Hart bana siktirip gitmemi söyleyebileceğini ve benim de daha fazla zorlamayacağımı biliyor. Ayrıca hepimizin aynı kız için üzüldüğümüzü ve bunu atlatmak için sağlıklı bir yol bulmamız gerektiğini de biliyor.

"Lanet olsun. Eğer ayak fetişi olan bir ucubeyle birlikte olursam, önümüzdeki ay kuru temizlememi sen yapmak zorunda kalacaksın." Anketi doldurmaya başladı bile, ekrana karşı agresif bir şekilde yazıyor.

Yumruk atmak için yumruğumu uzattığımda beni karşılıyor. "Anlaştık."

Altıncı Bölüm

"D kızma." İşten eve döndüğümde Noel kapımızın önünde beni bekliyor.

Yüzündeki masum ifade beni hiç caydırmadı. "Ne yaptın sen?"

"Eğer gerçekten düşünürsen, üzülmen gereken tek kişi kendinsin. İlkokulda beni en iyi arkadaşın olarak seçtin. Kişisel bilgilerin konusunda bana güvendin. Tüm garipliklerini ve tuhaflıklarını bilmeme izin verdin. En önemlisi, şifreni hiç değiştirmedin."

Elleri kalçalarında ve konuşurken nefes nefese kalmış olsa da ses tonu ciddi.

"Evet, sahip olduğum tek kişi sen olduğun için arkadaş seçimimin kusurlu olduğu açık. Hassas bilgiler konusunda sana güvendiğimi kabul ediyorum. Şimdi, sen ne halt ettin?"

O kadar büyük sırtıyor ki, çocukların neden onun gerçekten Kuzey 'ndan gelen bir elf olduğunu düşündüklerini anlayabiliyorum.

"Sevgililer Günü için sana bir randevu ayarladım." "Hayır. Görücü usulü randevuya gitmiyorum. İptal et." Bu, gerçekleşmeyi bekleyen bir felaket. Evde pijamalarım ile kalmayı, kapıma teslim edilen peynirli keki yemeyi ve en sevdiğim

Tüylü çoraplar.

Noel surat asıyor ama ben yemiyorum. "Ciddiyim, No-No. İlgilenmiyorum." Her zamankinden daha sinirli, ama bu sefer kararlıyım.

"Açıklamama izin ver." Mutfağa koştu ve bana bir kadeh şarap doldurdu. Şişe yirmi dolardı, bu bizim için çok lüks. İkimiz de iyi para kazanıyor olsak da, küçük şeyler için her zaman savurganlık yapmayız.

"Önce şarap. Moscato tüketilene kadar başka söz yok, lütfen." Yoksa onun maskaralıklarından kurtulamam.

Kanepede bağdaş kurup oturduğum yerde bana bir bardak uzatıyor ve karşımdaki sandalyesine oturuyor. "kesme, tamam mı? Gerçekten çok heyecanlıyım ve senin de öyle olmanı istiyorum."

Yetişkin üzüm suyunu yudumlamakla kadar meşgulüm ki sözünü kesemiyorum.

Soğuk ve tatlı ve tam da ihtiyacım olan şey. "Seni Cupid'e kaydettirdim."

Dürüst olmak gerekirse, ağızımdaki şarabı ona püskürtmenin önleyebileceğim bir şey olduğundan emin değilim. Böyle bir bombayı gelişigüzel atıp bir tepki beklemeyemezsiniz. Bu onun hatası.

"Ne yaptın?" Ona bağıriyorum. Yüksek sesle. Çünkü onun nesi var böyle?

"Bu çok iğrenç, Vadi kızı. Ve daha açıklamayı bitirmedim." Yüzünü gömleğiyle silerek sandalyesinde doğruldu. "Uygulama değil, gerçekten değil. İkimizi de Sevgililer Günü etkinliğine kaydettirdim. Anketinizi doldurdum, çünkü elbette tüm cevapları biliyorum."

Omuz silkiyorum. Haksız değil, çekimlerimiz ve arzularımız hakkında çok konuştuk. Tıpkı ikimizin de Justin Timberlake ile evlenip kardeş eşler olmayı hayal ettiğimiz gibi.

"O gün size adresi mesajla gönderiyorlar. Uyumluluk teknolojilerini kullanıyorlar ve gece için sizi eşleştirmek üzere anketi kullanıyorlar. Eşinizin kim olduğunu biliyorsunuz çünkü size bir sembol veriyorlar ve onu aramanız gerekiyor."

"Ya eşim bir kadınsa?" Gideceğimi söylemiyorum ama ne olursa olsun bilmem gerekiyor.

Noel gözlerini devirir. "Birincisi, deneyene kadar eleştirme. İkincisi, tercihlerinizin altında erkek yoldaşları tercih ettiğinizi listeledim."

"Denedim; bir ya da iki kez oradaydın. Teşekkür ederim ama hayır." Üniversitedeyken cinselliğimi birden fazla kez denemiştim. Noel ve ben gençliğimizi ve özgürlüğümüzü ciddiye aldık. Bazı-

Ben büyüdüm ama o büyümedi. Çok açık fikirliyim ama erkekleri tercih ederim.

"Val, lütfen. Aylardır sevişmek için çaba göstermedin, yeni işine odaklandın. Klitorisnin üzerindeki örümcek ağlarının tozunu alma ve ateşlenme zamanı."

Başımı sallayarak hayır diye ısrar ediyorum.

ALTIN OK.

Tuğla duvarları büyük olasılıkla klişe olarak adlandırılan koyu bir siyahla boyanmış kulübe bakıyorum.

Aslında her zamanki küçük siyah elbisemi giymek istiyordum ama Noel beni ince kumaştan yapılmış pembe bir elbise giymeye ikna etti. Beni ilk başta bunu yapmaya ikna ettikten sonra. Beni disko topu gibi gösteriyor ama bu, buraya gelmek için bir Uber'e atlamadan önce güzel renkleri tam olarak görmek için aynamın önünde sallanmamı engellemedi.

Ne tesadüftür ki, bu gece mide rahatsızlığı geçirdi ve o.

Ben kötü bir kaltağım. Kendi başıma bir şeyler yapabilirim. Sarhoş da olabilirim.
ve kendime bir Uber çağıracağım. Ben .

Kulübe girerken kendi kendime böyle moral konuşması yapıyorum. Gözlerimin karanlığa alışması bir dakika sürüyor. Bir kabinin arkasında duran bir kadın ve bir adam var, ikisi de maske takmış.

"İyi akşamlar, bir kimlik belgesi alabilir miyiz lütfen?"

Yaşımı kontrol ettiklerini düşünerek ehliyetimi verdim. Bunun yerine, taradılar.

"Oh merhaba. Biz de sizi bekliyorduk." Kadın kibarca söylüyor ama yine de ürkütücü. "Benim adım Desire. Bu da Pleasure." Yanındaki adamı işaret ediyor.

"Neden?" Tetikteyim ama tuhaf hislerden sıyrılacağım ve bu gecenin tüm konuklarını böyle karşıladıklarını umacağım. Neyin içine girmek üzere olduğum hakkında hiçbir fikrim yok ve bu beni her geçen an daha da endişelendiriyor.

"Burada senin sembolün var. Senin için çok heyecanlıyım." Bu sefer adam konuşur.

Gülü elbiseme iliştiriyorum ve perdeye doğru yürüyorum. Tuhaf çifte dönüp baktığımda beni izlediklerini ve hayranlıkla başlarını salladıklarını görüyorum. "Size herhangi bir şekilde hizmet edebilirsek lütfen bizi bulun."

Bu yüzden, sadece onlardan kaçmak için bile olsa ilerliyorum.

manzarayı gördüğümde, keşke kaçsaydım diyorum. Noel'i siktir et. Bu kesinlikle son kez onun önerdiği bir şeyi yapıyorum.

Aziz Andrew haçı olan bir sahne var. Köşede bir seks partisine ev sahipliği yapabilecek büyüklükte bir deri koltuk görüyorum. Çok dalgalı bir sezlong ve diğer tuhaf mobilyalar her yerde.

Sıradan sohbetler yapan çok sayıda giyinik insan var, bazıları eşleşen semboller taşıyor, diğerleri ise perdeye bakıp kendi sembollerini bekliyor.

Üç adamın beklediği bara doğru ilerliyorum. Barmen yanıma geliyor ve bir kadeh kırmızı şarap sipariş ederken bir yandan da sembollerini aramaya çalışıyorum. Göremiyorum ve üçü de açıkça silahlanmış ve gergin bir şekilde ayakta duruyorlar, birbirlerine sokulmuşlar. Sembollerini göremeyeceğimi anlayınca köşede bir kabin bulmaya karar veriyorum.

Hâlâ herkesi görebiliyorum ve gönlümce insanları izleyebiliyorum. Erkekler ve kadınlar diğer erkeklerle ve kadınlarla sanki şu anda seks festivali merkezinde değilmişiz gibi birbirlerini tanıyorlar.

Sinirlerim yüzünden ilk kadehimi istediğimden daha hızlı içiyorum ve kendimi bir tane daha içmek için bara geri dönerken buluyorum. Bu gecenin sınırı iki kadeh, fazla çakırkeyif olma riskini göze alamam yoksa o süslü haça striptiz direğiymiş gibi tırmanabilirim.

Bu kez bara yaklaştığımda, az önceki üç adamın hâlâ orada olduğunu görüyorum. Artık konuşmalarına dalmış gibi görünmüyorlar ve bunun yerine şimdi eşlerini arıyorlar. Ama bu adamlar yabancı değil. Teker teker patronlarımla göz teması kuruyorum.

Sikeyim.

Beau. Hart. Romeo.

Normal bir barda ya da iyi bir restoranda bile olamazdı. Hayır, Sevgililer Günü'nde bir seks kulübü olmalıydı.

Bu da yetmezmiş gibi, üçü de benimkiyle aynı gül sembolünü takıyor.

Yedinci Bölüm

W Kulübe vardığımızda ve her birimiz aynı sembolü aldığımızda, yetkili biriyle konuşmayı talep ettim. Bu muydu Bir randevu şirketinin beni en iyi arkadaşlarımla tanıştırma sahtekarlığı mı?

Tamamen yanlış olmazdı. Arkadaş olarak tabii ki uyumluyuz ama bildiğim kadarıyla hepimiz kadınları tercih ediyoruz. Ev sahiplerinden biri bir hata olmadığını açıkladığında gitmek istedim. Hepimizi cinsel sefahat için bir yere yerleştirdiklerini düşünerek, bir grup olarak katılmamızı umduklarını anladım.

Sonra eşimizin henüz gelmediğini söyledi. de aynı kişiyle eşleştiğini söyledi.

Şimdi hepimiz burada oturmuş bu kişinin ortaya çıkmasını bekliyoruz. Sonra pembe payetlerle süslenmiş muhteşem bir figürün perdeden içeri girdiğini izliyoruz.

Lanet olsun.

"Dibs, siz piçler eve gidebilirsiniz. Eğer randevumuz gelirse, yine de ikinizi alır ve ben de hepinize mutluluklar dilerim." Beau ona doğru yürümeye başladı ama Romeo ve ben onu yakasından tutup kendimize doğru çektik.

"Hayır. Kesinlikle olmaz. hâlâ bizim çalışanımız, ofis dışında bile." Bu savaşı kaybedemem. Bu sefil etkinliğe gelmemin tek amacı belki başka biriyle tanışmaktı. Belki güçlü bir kelime, çünkü o perdeden kim geçerse geçsin, hepimiz randevusuz bir şekilde evimize geri dönecektik.

"Ben bittim. Kurallara göre oynadım ama kader araya girdi. Kalbime giden yol onunkine bağılı." Romeo için bile bu çok saçma.

Ancak o zaman taktığı sembolü görebiliyorum.

"Toplanın." İkisi de bana bakıyor, eğlenmiyorlar. "Toplanın lan. Bir oyun planına ihtiyacımız var."

Val'in kaydolduğumuz aynı sistemde olduğunu asla hayal edemezdim. Ya da bırakın üçümüzü, birimizin onunla eşleşeceğini.

Kolumu omuzlarına dolayarak onları kendime doğru çekiyorum. Saçma görünüyoruz ama henüz bizi tanıyamamış olmalı.

Bara yaklaşıp bir içki sipariş ederken hepimiz onun varlığını hissedebiliyoruz.

"Yapamayız." Bana bile inandırıcı gelmemeye başladı.

Beau kafama bir şaplak attı ve homurdandım. "Bu zihniyeti bırakmanın ve bize bir şans verildiğini fark etmenin zamanı geldi."

Mücadele etmekten yorulduğum bir şeye doğru sürükleniyorum.

"Bana bir şans verildi demek istiyorsun. Bence ikiniz de gitmelisiniz." Romeo bu kez kendine bir tokat hak eder.

Bu benim en büyük endişem oldu. Val'in bizimle bir ilişkiye girmesi durumunda güç dengesizliğine ne kadar inansam da, arkadaşlarım için daha çok endişeleniyorum.

Sonra Beau konuşur. "Bir şeyi bilmem gerekiyor. Bu onunla çıkmakla mı ilgili yoksa onu becermekle mi? Üç kadar sayınca hepimiz cevap vereceğiz. Bir, iki, üç."

"İkisi de." Romeo ve Beau cevabımın onlarınkiyle olmasına şaşırdıysa da bunu belli etmiyorlar.

Lanet olsun. Benden bu kadar. "Tamam. Bir plana ihtiyacımız var. Ne yapacağız?"

Toplandığımız yerde hepimiz gerildik. Val'in elinde içkisi var ve etrafına bakınıyor. Sonunda odanın diğer tarafına doğru oturuyor.

"Bırakalım o seçsin." Beau, görünüşe göre bu gece mantıklı olan.

"Açıkçası bu onun seçimi olmalı ama ne yapacağız? Yaklaşım onu grup olarak ve flex? gösterelim mi? Kazanacağımı biliyorsun."

Bu kez Romeo kafasının her iki tarafına aldığı tokatla neredeyse toplanma düzenimizi bozuyordu.

"Kapa çeneni. Yarışma yok." Patron benim. Planları ben düşünürüm ve kusursuz bir şekilde uygulanmasını sağlarım. "İşte sunacağımız şey, sonra bırakalım o karar versin."

Her şeyi açıkladım ve sorusu olan var mı diye sordum. "Yani hepimiz hemfikir miyiz?"

Onaylamak için başlarını sallarlar.

"Mükemmel zamanlama. Bize doğru geliyor." Beau onun standını izlemek için en iyi noktayı bulmuştu.

"İşte başlıyoruz, çocuklar."

Toparlanmamızı bozarak yan yana duruyoruz. Yüzündeki şok açıkça belli oluyor ve gözlerinin kulübün giriş ve çıkışını gösteren perdeye baktığını görüyorum.

Ama şimdi buradayız, o kadar kolay kaçamayacak.

"Val." Ben bir adım öne çıkıyorum, Romeo ve Beau da öyle yapıyor. "Sen bizim eşimizsin."

Bu deneyimin geri kalanı ne kadar alışılmışın dışında olursa olsun, bunu söylemek doğru hissettiriyor.

"Lanet olsun." Belli ki bunalmış, makul bir şekilde. Bu saçma kulüpte sadece kör bir tuzak bahanesiyle bulunmuyoruz, aynı zamanda yabancı da değiliz. Biz onun işverenleriyiz.

"Cupid bir amcık."

"Affedersiniz?" Onun bu çıkışına şaşırdım.

Val ellerini havaya kaldırır. "Ciddiyim. Birincisi, tüm bu kişisel bilgileri benden topluyorlar. Yani teknik olarak Noel doldurdu ve bunu yüksek sesle söylemekten nefret etsem de, bunu tam bir doğrulukla yaptığından eminim."

Kafası karışmış olan arkadaşlarıma bakıyorum. Romeo'nun kaşları kırışıyor. "Noel kim?"

"En iyi arkadaşım ve oda arkadaşım. Beni bunun harika bir fikir olduğuna ikna etti çünkü bunu birlikte yapabiliydik. Şu anda onunla yer değiştirmek için neler yapmazdım. Lanet olası mide böceği. Sonra bana bu elbiseyi giymemi söyledi." Elleri önünde aşağı yukarı hareket ederek ışıltılı elbisesini gösteriyor.

Beau ona güler. "Ona bir puan vermek zorundayım. Harika bir elbise."

Bundan hoşlanmıyor. Val hırlıyor. Gerçekten hırlıyor. Kimseye puan yok, belki onun dışında. Küçük bir kedi yavrusu gibi ses çıkarıyor ama hepimiz korkmuş gibi davranıyoruz.

"Tam bir dangalak. ." Beau ondan küçük bir gülümseme kazandı.

Yine de Val'in işi bitmedi. "O zaman ben de burada, şüphesiz bir seks zindanı olan kink performans arenasındayım. Yargıladığımdan değil. Yargılamıyorum. Gerçekten. Kink ayıplaması tamamen saçmalık ve doğru değil. Sadece sizi uyaracaklarını düşünürdünüz. İnsanların gelip birbirlerini becermeye başlamasını mı bekliyorlardı? Demek istediğim, eminim hepimiz daha önce yabancılarla sevişmişizdir ve evet, doğru anda, halka açık seks günah kadar ateşlidir."

"Bekle, ne?" "Ne

kadar halka

açık?"

"Kink utandırması nedir?"

Belli ki Romeo ve Beau'nun da kadar kafası karışık.

"Bir de ön taraftaki ürkütücü çift var ki, bu gecenin bir noktasında çıplak bir conga hattına liderlik edeceklerinden eminim." Sonunda, anladığımız bir şey. Öndeki garip çift.

"Ve bir değil, üç tanışma randevusuna gidiyorum. Hepsi de benim patronum. Aşk Tanrısı tam bir pislik."

Val gerçekten üzgün ve tek yapmak onu sakinleştirmek ama onu olduğundan daha fazla bunaltmak da istemiyorum.

"Hadi oturup konuşalım. Bunun çok fazla olduğunu biliyorum ve inanın bu durum karşısında biz de en az sizin kadar şok olduk.

Geldiğimizde organizatörle ciddi bir tartışma yaptık. Yine de buradayız." Hepimizin belli bir dereceye kadar soğukkanlılığımızı korumuş olması akıllara durgunluk veriyor. Burası delilik. Eminim bir
garson

bir tepsi dolusu kayganlaştırıcı ve başka bir tepsi dolusu prezervatifle.

Arkadaşlarıma işaret ediyorum. "Siz gidip bir masa bulun, ben de bize içki getireyim. Val, sen ne istersin?"

Göğsü inip kalkıyor. Bir an için içinde bulunduğumuz karmaşayla ilgili duygularını anlatmaya devam edebileceğini düşünüyorum ama bunu yapmamayı seçtiği için memnunum. "Kırmızı şarap."

"Mükemmel. Seninle orada buluşuruz." Öne çıkmaya karar veriyorum ve yanağından öpüyorum. Gözleri kocaman açıldı ama ben çoktan bara doğru ilerlemeye başlamıştım.

Diğer ikisinin onu kabine geri götürmesini izlerken, kafamdaki planı gözden geçiriyorum. Bunu kabul edip etmeyeceğini bilmenin bir yolu yok ama umarım işe yarar.

İçkilerimizi sipariş ediyorum ve barmene masamızı gösteriyorum. Tüm bardakları tek başıma taşıyamayacağım için bir garson onları bir tepsiye yerleştirip getiriyor.

İçkilerimiz gelmeden sadece birkaç saniye önce kabine geçip Beau'nun yanına kayıyorum. Bardaki hesabımızı kapattığım için Val'in buradan kaçmaya hazır olduğunu düşünerek garsona bahşiş vermek üzere bir hesap çıkarıyorum.

Yalnız kaldığımızda, hemen konuya giriyorum. "Bize hafta sonunu ver."

"Umm, ne?" Val bardağından bir yudum alır.

"Bence burada yapılacak en iyi şey dürüst olmak." Arkadaşlarıma bakıyorum. Beau yüzündeki gülümsemeye bakılırsa zaten aynı fikirde ve Romeo da isteksizce başını sallıyor.

Şu anda şarap kadehiyle oynayan ellerinden birini tutuyorum. "Aylar önce Ground Up'a geldiğinden beri üçümüz de seninle ilgileniyoruz. Seni istiyoruz. Şimdiye kadar mesafemizi koruduk çünkü yapılması gereken doğru şey buymuş gibi görünüyordu. Sanırım hepimiz adına konuşuyorum ki, anonim bir bilgisayar uygulamasının bizi uyumlu olarak gruplandığını bilmek, minnettar olduğumuz bir olaydır."

"O haklı. Her zamanki gibi. Nasıl oldu bilmiyorum ama en ufak bir hoşnutsuzluk duymuyorum. Şimdi burada birlikte olduğumuza göre, daha iyi bir sonuç hayal edemezdim." Romeo'nun sesi resmiydi ama bunu ne kadar içten söylediğini biliyorum.

Beau kendi anlaşmasını açıklamak için beklemedi. "Kendimi buradaki en şanslı orospu çocuğu olarak görüyorum. Şuradaki adam da dahil."

"Dur bir dakika. Gülüyor mu? O ortaçağ görünümlü kundaklara bağlıyken mi?" Val soruyor.

"Evet, ama önemli olan onun çok mutlu görünmesi. Ben daha mutluyum çünkü seninleyim." Beau'nun bu ifadesi onu koltuğunda eritti.

Başka sahneler başlamadan önce bunu hızlandırmak istiyorum. "Hafta sonu bizimle kal. Birlikte biraz daha zaman geçirebiliriz, birbirimizi tanırız, ne istersen."

Artık kulüpte işler gerçekten yoluna girdiğinden Val'in dikkati dağılmaya başlar. "Seks partileri olacağını biliyordum."

Romeo öksürür. "Evet, daha fazla... grup aktivitesi olabileceğini tahmin ediyorum."

Val'in gözlerinde şimdi hem korku hem de merak var. Dikkatini tekrar bana çekmek için elimi kabinin üzerinden uzatıp yüzünü kavıyorum.

"Hafta sonu sona erdiğinde, kiminle ilişkini ilerletmek istediğini bileceksin. Kim olursa olsun, çok mutlu olacaklar Val. Ve her kim değilse, yine de mutlu olacaklar. Gücenmek yok." Bu sözleri söylerken doğru olduklarını biliyorum, belki kırgınlıklar hariç.

Val ile gerçekten çıkma şansını kaybetmek... Bu şu anda düşünmek istemediğim bir şey.

"O haklı. Lütfen bu gece buradan ayrılma ve hepimizi seni ofiste birlikte çalıştığımız bir kadın olarak görmeye geri döndürme," diye ekliyor Beau.

Romeo onun diğer elini tutar. "Sen bundan çok daha fazlasısın. Bize seni gerçekten tanımamız için bir şans ver, biz de aynısını yapalım. Eğer şimdi gidersen elimizde kalan tek şey keşkeler olacak."

Sekizinci Bölüm

(Banyoya girip Noel'i aradım. Korkağın tekiyim ve bu yetişkin işi yapmama yardım etmesi için en iyi arkadaşımı aramam gerekiyor. Karar.

"Ah, kuru kusmayı durdurmaya çalışıyorum, sonra ara." Bugün gerçekten hasta olduğu gerçeği, bu gece beni yalnız bıraktığı için ona büyü yapması için bir modern zaman cadısı çağırmamamın tek nedeni.

"Bunlar onlar!" Telefona bağırarak fısıldadım.

"Kim?" Sanki benden başka biri onu telefondan duyabiliyormuş gibi fısıldıyor.

"Patronlarım. eşleştim. Üçüyle de."

Bunun nasıl olduğundan hâlâ emin değilim. Aylardır onlara aşkıttım, kirli düşüncelerin zekamı yiyip bitirmesine izin veriyordum. Noel dışında kimse bunu bilmiyor. Uyumlu olma ihtimalimiz beni şaşırtmıyor, ama burada olmaları ve hatta başlangıçta kaydolmuş olmaları gerçeği şaşırtıyor.

Noel'in nefesi kesildi. "Bu bir Sevgililer Günü mucizesi, seni şanslı sürtük."

"Bu bir felaket." Bunu sevimli bir duruma dönüştürmesine izin vermeyeceğim. "Hafta sonunu onlarla geçirmemi ve sonra içlerinden birini seçmemi istiyorlar. Delirmişler."

"Bu çok mantıklı." Tiz ses tonunda zerre kadar alaycılık yok.

Telefona doğru inerken elim alnıma çarpıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Ateşli bir seks yapmak ve uyumluluğunuzu test etmek için bundan daha iyi bir fırsat düşünemiyorum. Yapın bunu."

Böyle söyleyince....

"Kesinlikle olmaz. Bütün bir hafta sonunu patronlarımla kim bilir neler yaparak geçiremem." Onları. Ben onları yapardım. Bana bir parça ten göstellers kendimi kontrol etmeye bile çalışmayacağımdan hiç şüphem yok. Bahse girerim bilekleri bile seksidir. İç çekiyorum. "Neyin var senin?"

Sonra ne olacaktı? Pazartesi ofise dönüp ciddiye alınmayı mı bekleyecektim? Hiçbir şey olmamış gibi mi davranacaktık?

Hafta sonunu onlardan biriyle çıkmaya karar vererek bitirebileceğimden bahsetmiyorum bile. Tabii beni hâlâ istiyorlarsa.

"Val, macera yaşamakta yanlış bir şey yok. Korkutucu olsa bile. En iyi maceralar her zaman öyledir. Eğer endişeden neredeyse altına işemiyorsan, muhtemelen buna değmez."

Noel'in mantığı inanılmaz derecede hatalı, o halde neden bunu değerlendiriyorum?

"Yani hepiniz birlikte mi yaşıyorsunuz?"

Evet, onlarla eve gittim. Noel'le on dakika tartıştıktan sonra banyodan çıktım ve devam etmeye karar verdim.

Eğer bu hafta sonu yüzünden işsiz kalırsam, Noel beni maddi olarak desteklemeyi kabul etti. Bu, internette ayaklarının fotoğraflarını satmak zorunda kalması anlamına gelse bile.

Şehrin harika bir yerinde bir şehir evleri var. Açık bir kat planı var ve burayı kendilerine ait kıldıklarını söyleyebilirim. Girişte ofiste kullandığımız termostatin aynısını gördüm. Mesai saatleri dışında binada nüfus azaldığında enerji tasarrufu sağlamak üzere tasarlanmış akıllı bir tasarım.

LED aydınlatma ve cihazlar da enerji tasarruflu. İç mekanlar benim uzmanlık alanım olduğu için, evin pek çok alanı yeniden modellenmiş olsa da, orijinal yapıyı mümkün olduğunca korumaya çalıştıklarını fark etmek kolay. Profesyonel olarak vaaz ettiklerini evlerinde uygulamalarına hayranım.

En iyi arkadaşım ile birlikte yaşıyorum, bu yüzden üç yetişkin erkeğin de aynı evi paylaşması çok şaşırtıcı olmamalı, ancak iş küçük olsa bile, kendi yerlerine sahip olmak için yeterince iyi bir kar elde etmeleri gerekiyor.

"Bu şekilde daha kolay. Uygun maliyetli de." Hart bana bunu söylerken paltomu çıkarmama yardım ediyor ve beni mekanın geri kalanına doğru yönlendiriyor. Anlayışla başımı sallıyorum.

Maaşım ile muhtemelen kendi evimi tutabilirim ama Noel ile yaşamak çok daha mantıklı. Ayrıca, o küçük iblis elf beni sürekli saçmalıklarına bulaştırmasaydı sanırım yalnız olurdum.

Romeo elini koyuyor. "Evin geri kalanını görmek ister misin?"

"Belki bir şeyler içmek ister? Ya da yemek? Bir şeyler sipariş edebiliriz." Beau önüme geçti. Yüzünde kocaman bir gülümseme var ve mutlu bir köpek yavrusu gibi yerinde zıplıyor.

Elimde olmadan gülümsedim. "Bir içki alabilirim. Varsa bir bardak daha kırmızı."

Mutfığa doğru ilerlemeden önce başını sallıyor. "Her zamankinden ister misiniz?" Hart ve Romeo'ya bakar, ikisi de başıyla onaylar.

Beau içkilerimizi hazırlarken, Romeo'nun beni oturma alanına götürmesine izin veriyorum. Ortada pelüş bir kanep ve sehpa bulunan açık bir alan. Televizyonları duvara monte edilmiş ve bir çerçeve içine alınmış.

En sevdiğim yanı, mekânın büyük olmasına rağmen yine de rahat hissettirmesi. Oturduğumda içimi bir ev hissi kaplıyor. Beau şarabımı çabucak getiriyor ve ben de kadehe bakmadan önce büyük bir yudum alıyorum.

Şimdi hepimiz burada oturuyoruz, kendimi biraz garip hissediyorum.

"Bu hafta sonu için aklınızda ne olduğunu sorabilir miyim? Sanırım bu beni kaçırıp rehin tutmaya yönelik ürkütücü bir girişim değil, ama bilmelisiniz ki arkadaşım Noel'e tam olarak kiminle olduğumu söyledim ve ona yerimi bildirdim."

Ve şimdi daha da garip. En azından de gülene kadar.

Romeo bana yaklaşıyor ve elini dizime koyuyor. "Güvenliğini düşünmene sevindim, aşkım."

Bu sevecenlik kulaklarıma hoş geliyor ama iç çamaşırlarıma kadar indiğinde çok kaygan bir his uyandırıyor.

Merak ettiğim bir şey var. Onlarla eşleşmemin garip bir tesadüf olduğuna gerçekten inanıyorum ve beni buraya çağırmak için kötü niyetleri olduğunu düşünmesem de emin olmak istiyorum.

"Hızlı bir soru. Yeni projede bana başrol verdiğiniz için bir tür ödül olarak beni becermek için mi beni buraya çektiniz?"

Bir saniye boyunca sessizlik oldu. Belli ki onları hazırlıksız yakalamışım çünkü hepsi bana bakıyor, ta ki kırılan camın sesi onları kendilerinden geçirene kadar.

Beau içkisinin hala elinde olması gerekirken yere dökülmesine aldırıyor gibi görünüyor. Her iki adam da sorum karşısında dehşete düşmüş görünüyor ama emin olmalıydım.

Romeo'nun dizimdeki eli geriliyor, neredeyse acı verici bir şekilde, ama kasıtlı olarak değil.

"Ne?" Hart'ın sesi serttir. "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?"

Bilmiyorum ama ne kadar alındıklarını görebiliyorum. Başımı sallayarak bardağıma bakıyorum. "Hayır."

"Gitmek istiyorsan Val, gidebilirsin. Kalmanı istiyoruz ama neden burada olduğuna dair aklında herhangi bir şüphe varsa kalamazsın." Romeo dizimdeki tutuşunu gevşetiyor.

Sorunun aşağılayıcı olduğunun farkındayım, ancak sormasaydım, burada olduğum her saniye bu zehirli düşüncenin aklımın bir köşesinde durmasına izin verecektim.

Beau hâlâ olduğu yerde donup kalmış durumda ama Hart ayağa kalkıp bana yaklaşıyor. Çömelerek Romeo'nun bacağındaki eline bakıyor. Görünür bir tepki vermiyor ve arkadaşı da uzaklaşmıyor.

Hart'ın elleri iki yanağımı da kavırıyor. "anlamamı istiyorum ki biz asla ve asla kimseden bu şekilde faydalanmayız. Bunu bilmen benim için çok önemli. Hepimiz için."

Acele etmeden, başım hâlâ bir çift elin arasında olsa da gözlerimin üçünün üzerinde dolaşmasına izin veriyorum. Romeo ve Hart yeterince sakın görünüyorlar ama Beau ayağa kalkmış durumda ve onun mahcubiyeti bende bir parça suçluluk duygusu uyandırıyor.

Derin bir nefes alıyorum ve gülümsemeden önce yavaşça nefes veriyorum. "Biliyorum. Sizin bir avuç ürkütücü avcı olduğunuzu ima etmek istememiştim ama bu hafta sonu aklımda herhangi bir şüphe kalmasını istemedim. Peki, planınız tam olarak nedir?"

Rahatlama odanın her yerinde hissediliyor. Hart yüzümü onun kucağından kurtarıyor ama ben onu şimdiden özledim. Geniş kanepedeki yerine geri döndü.

"Aslında pek bir planımız yok. Bence uyku düzenini ayarlamalıyız. Eğer daha rahat olacaksa küçük bir misafir odamız var."

Neyden daha rahat? Her biri ukalaca sırtıyor ve alternatif uyku düzeninin ne olduğunu anlamam bir anımı alıyor.

Oh....

"Sarılmak. Tüm kucaklamaları istiyorum." Beau'nun sesi sakın ve kendinden emin, az önceki gerginliğinin son kırıntılarını da silkeliyor. Bunu yaparken, yere düşürdüğü içkinin yarattığı dağınıklığı hatırlıyor. "Oh, kahretsin."

Temizlemek için gerekli malzemeleri almak üzere harekete geçiyor ve bu işi çabucak hallediyor. İsteğinin kesinliği beni güldürüyor.

Kucaklaşmalar.

Romeo arkasına yaslanıyor, eli dizimden ayrılıyor ama saçımın bir tutamını döndürmek için yukarı kalkıyor. "Taleplerinle başlama, Beau. Bunu eşitlemenin bir yolunu bulmalıyız yoksa Val'in geceyi bizim yataklarımız yerine misafir odasında geçireceğini kabul etmek zorunda kalacağız."

Evet, onlarla yatmamı istiyorlar. Uyku gibi uyu. Sikişmek gibi değil. Gerçi... bu masada mı?

"Adil olmak önemli. Aksi takdirde Val'e bizi tanıması için gerçek bir şans vermemiş oluruz." Hart öyle diyor.

Beau homurdanıyor. "İkiniz de Val ve onun zamanı hakkında sanki o odada değilmiş gibi konuşuyorsunuz, pislikler."

Harika bir noktaya değindi. O benden önce davranmasaydı ben de aynı şeyi yapacaktım. Diğer ikisi hatalarını anladılar ve özür dilemeden önce bana utangaç bakışlar attılar.

"Başka düzenlemelere de açığım." Bunu sakince söylüyorum, sanki yanlarında yatmayı düşünmüyormuşum gibi. Üstlerinde. Altlarında. "Ne düşünüyorsun?"

Başım doğal olarak Hart'a dönüyor. Onun fikirleri Beau ya da Romeo'dan daha önemli olduğu için değil, mantıklı düşündüğü için. Ve bu hafta sonu aslında gelecekte kiminle çıkmayı düşüneceğimi bulmak için üçü arasında bir test olsa da, rekabet duygusu yok.

Buna saygı duyuyorum. Ölümüne bir savaştaki son silahmışım gibi benim için savaşma ihtimalleri olsaydı bu durumla daha az ilgilenirdim.

Gerçi öyle bir şey olsaydı, Roma savaş isterdim. 300'deki Gerard Butler gibi.

"Zamanımızı bölüşmeye çalışmalıyız," diyor Hart ve arkadaşları da aynı fikirde. "İçimizden biriyle birlikteyken, o kişi ve Val ne yapmak istediklerine karar verebilirler. Rahat ve güvende olduğu sürece, ki bu kesin, o zaman hepimiz bunun adil olduğu konusunda hemfikir olabiliriz."

Beau başını sallıyor ama ekliyor: "Buranın tuhaf olmasını istemiyorum. Odalarımızda saklanmak zorunda değiliz. Yarın bir market siparişi getirteceğim. Val, özel bir isteğin ya da alerjin var mı?"

Telefonu çoktan çıkmış ve not defteri açık. "Alerjim yok. Çok sağlıklı beslenmiyorum ama meyve ve sebzelerden nefret etmiyorum. Yine de sizi uyarıyorum, kafein bir gerekliliktir."

Bu üçünün gülmesine neden olur. "Oh, biliyoruz."

Bu son yorum Romeo'dan geliyor ve ben ona kaşlarımı kaldırdığımda sadece omuz silkip göz kırptıyor. "Merak etme, buradaki makinemiz gerçekten çok iyi ve gerekirse sipariş verebiliriz."

Şükürler olsun. Kahve konusunda çok seçici değilim, bu yüzden makinelerinin iyi olacağından eminim.

Belki biraz daha gergin olmalıyım ama burada rahat etmem için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Harcıyorum-

Hafta sonunu hiç tanımadığım üç adamla geçireceğim. Maaş çeklerimi imzalayan üç çok seksi ve yakışıklı adamla. Pazartesi'nin Val'i bunu dert edebilir, bu onun sorunu.

Başımı salladım. "Uzun bir gece oldu. Peki, bu geceki şanslı adam kim? Bekle, sadece iki geceliğine buradayım, eğer benden daha önce sıkılmazsan. Üç kişisiniz. Bu işi nasıl yapacağız?"

Beau yanıma gelip başımın üstünü öpüyor. "O zamana kadar senden bıkmış olmayız, kek ısırığı. Geç saatlere kadar ayakta kalmaya meyilliyim. Uykusuzluk. Gecelerden feragat edeceğim ve onun yerine öğleden sonraları ikinizle birlikte kestireceğim."

Arkadaşları yüzünden uykuya ihtiyaç duyacak kadar mı bekliyor? Onlar tarafından yıpratılmayı mı bekliyorum?

Oturma alanından çıkıp koridordan aşağıya, muhtemelen odasına doğru ilerleyişini izliyorum.

Hart'ın boğazını temizlemesi dikkatimi geri getirdi. "Yarın seninle yalnız kalmak isterim Val. Romeo için de uygunsu."

Diğer adam aniden saçımla oynamayı bıraktı. Arkadaşına ve tekrar bana baktı. "Evet, kulağa hoş geliyor." Ayağa kalkıyor ve ayağa kalkmama yardım ediyor. "Hadi aşkım. Sana odamı göstereyim."

Eli benimkinin içine girdiğinde parmaklarımı birbirine geçiriyorum. Romeo aşağı bakıyor ve nazıkçe sıkıyor. Sonra gülümsüyor.

Dokuzuncu Bölüm

(Val'in eli elimdeyken kendimi dünyanın en şanslı erkeği gibi hissediyorum. Ne kadar klişe olduğu umurumda değil. Ona dokunabilmem bir hediye.

Onu koridordan geçirerek yatak odamın kapısını açıyorum. Temiz çünkü sadece uyumak için kullanıyorum. Çoğunlukla ofiste çalışıyoruz ve evin etrafında çocuklarla vakit geçirmeyi seviyorum. İki haftada bir ev işlerini yapmak için gelen bir temizlik hizmeti var ama hiçbirimizin evi düzenli tutmak gibi bir sorunu yok.

"Bunu söylerken çok ileri gitmeye çalışmıyorum ama şu elbiseyi çıkarmak ister misin?" Çekmecelerime doğru yürüyorum ve ona büyük geleceğini bildiğim düz bir gömlek ve bir eşofman altı çıkarıyorum. "Bunları ödünç alabilirsin. Şuradaki kapının ardında bir banyo var."

Hepimizin kendi banyosunun yanı sıra misafirler için de bir banyosu var. Bu aşırı gibi görünebilir ama hepimizin aynı rahatlığa ve alana sahip olmasını sağlıyor. Bu, evi satın aldıktan sonra yaptığımız tadilatın bir parçasıydı.

Val banyoya giriyor ve kapıyı arkasından kapatıyor. O bitirmeden önce üzerimi değiştirmek için bir çift eşofman daha alıyorum.

Yatağın hangi tarafını tercih edeceğini ve burada rahatsız olup olmayacağını düşündüğüm bir gariplik anı var. Bu

Çünkü bir dakika sonra dışarı çıkıp battaniyenin altına giriyor.

Normalde uyuduğum yerin karşı tarafına geçiyor ve ben de onun yanına tırmanıyorum.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" Ona sordum. Yanıt olarak başını sallıyor ve ben de başımı sallıyorum. "Değişirse bana haber ver."

İkimiz de sırtımızı yatak başlığına dayamış oturuyoruz. Val bize bakıyor ve ışık loş olmasına rağmen gerginliği yüzünden okunuyor. Elleri kucağında kıpır kıpır.

"Bana utanç verici bir şey söyleyebilir misin Romeo? Benim için oyun alanını eşitleyecek bir şey söylemeni istiyorum."

Ne demek istediğinden emin değilim. "Ne yapmamı istiyorsun?"

İç geçiriyor ama gözlerini benimkilerden ayırmıyor. "Şu anda, çalıştığım şirketi yöneten adamlardan biri gibi hissetmiyorsun ama tek gecelik bir ilişki de sayılmazsın."

Bunun sadece bir gecelik bir durum olduğu düşüncesi göğsümü sıkıyor. Sonra en az iki geceliğine burada olduğunu hatırlıyorum. Benimle yatakta olmasa bile, benim evimde.

"Pekâlâ. Utanç verici bir şey yardımcı olur mu?"

Val başını sallıyor. Doğru hikâyeyi düşünmeye çalışıyorum ama aklıma sadece bir tane geliyor. Ve utanç verici olmanın ötesinde. Bundan sonra benimle hiçbir şey yapmak istememe ihtimali yüksek.

"Ayrıntılara girmeyeceğim, çünkü egom bunu kaldıramaz." Ona gülümsüyorum. Kahretsin, bundan sonra benimle bir geceden fazlasını istemeyeceği kesin. "Üniversitedeyken çok önemli bir ödevimiz vardı ve bütün gece çalışmaya karar verdik. Kütüphanenin bizimle aynı bölümünde başka bir grup çalışıyordu ve içlerinden biri elinde bir ton Meksika yemeği ile geldi."

Kaşları hafifçe kalkıyor. Buna nasıl tepki vereceğini gerçekten bilmiyorum.

"Uzun lafın kısası, kütüphaneci kapatmaya hazırlanırken o kattaki tuvaletleri kilitlemişti ve en yakın tuvalet üç kat aşağıdaydı. Asansör de çalışmıyordu. Diyelim ki çalışma seansımız dairemize taşınmak zorunda kaldı çünkü bir bokluk vardı."

Val mesajı çözmeye çalışıyor gibi görünüyor ve ampulün yandığı anı görebiliyorum. Tepkilerini tutmaya çalışıyor ama başaramıyor. Kahkahası odanın içinde çınlıyor ve çok geçmeden benimki de çınlıyor.

"Pekala, artık ruhumu açtığıma göre, lütfen seni öpebilir miyim?"

Eğildi ve hiç vakit kaybetmeden ağzımı onunkine yapıştırdım. Onu yutmak istiyorum. Ellerimiz birbirimizin saçlarında, göğüslerinde . Ne kadar zaman geçtiğinden emin değilim ama bu hayatımın en güzel öpücüğü.

O anın içinde kayboluyoruz. Uzanıp lambamı kapatırken onu da yanıma çekiyorum ve karanlıkta birbirimizin hislerini ezberlemeye devam ediyoruz. Dakikalar ya da saatler sonra her şey bittiğinde, onu tekrar ön tarafıma yerleştiriyorum.

Aylardır hayalini kurduğum bir kızın büyük kaşığı olarak uyuyakalıyorum.

Gün doğumu odamdan içeri girdiğinde, aniden huzursuz hissediyorum. Yakında Val, Beau'nun saatinde olacak. Uyumayı çok seviyor, bu yüzden öğleden sonralarını onunla geçirmek istemesine hiç şaşırmadım.

Ben de bunu büyütmek istemiyorum. Bütün geceyi kollarımda onunla geçirdim. Vücudunun benimkine doğru çekildiğini hissetmek, bu odadan çıkana kadar hâlâ benim olduğunu düşündürüyor.

En azından ona daha sonra hatırlayacağı bir şey verebilirim.

Dün gece dudaklarını dudaklarıma değdirdiğinde kendimi sadece eğlenmek için öpüşen bir genç gibi hissettim. Hiçbir zaman gerçek bir temel oluşturmadık, bunun yerine dudaklarımı ağzından çenesine veya boynuna her götürdüğümde çıkardığı küçük sesleri dinlemek için zaman ayırdım. Sevdim ama daha fazlasını istiyorum.

Boynuna sokulup köprücük kemiğinin köşesine bir öpücük konduruyorum. "Günaydın aşkım."

Val , o yüzden hâlâ uyuduğunu tahmin ediyorum. Hafifçe ısırmadan önce kulağına kadar öpüyorum. Sonunda kıpırdadı.

"Kahve ya da orgazm. Beni uyandırmanın tek yolu bu." Sesi uykudan boğuk çıkıyor ve ne dediğini tam olarak bildiğinden emin değilim.

"İkinci seçenek için izin istiyorum, lütfen." Ağzım boynundaki yolculuğuna devam ediyor, bu sefer aşağı doğru ve omzunun üzerinden. Onun onayı olmadan daha ileri gitmeye niyetim yok.

Bana karşı kışını oynatıyor. "Kabul edildi."

İçimden gelen iniltiyi durduramıyorum, kendimi ele geçirilmiş hissediyorum. Elim memelerinin arasındaki yerinden çıkıp bir tanesini sıkıca kavıyor. Daha sert çekmeden önce parmaklarımın meme ucunu hafifçe çimdiklemesine izin veriyorum.

Val kendini bana doğru itiyor, daha fazlasını istiyor.

"Benden bir şey mi istiyorsun bebeğim? Söyle bana." Sesim kulağında sadece bir fısıltı, ama onun üzerindeki etkisini hissedebiliyorum. Yerinde hafifçe titremesi, onu ters çevirip istediğimi alma ihtiyacıyla savaşıyor.

Yine de tereddüt etmiyor. Dün gece mücadele ettiği sinirleri yok olmuş, yerini ofiste sahip olduğu aynı tutkuya bırakmıştır.

"Beni boşaltmanı istiyorum. Sonra da bana kahve yapmanı istiyorum." Talepkâr tonu çok ateşli. Ne istediğini biliyor ve bu çok seksi.

Zaten kaya gibi sert olmasaydım, şimdi olurdu.

"Açgözlü küçük şey." Onu çevirip üstüne çıkmadan önce bu kez kulağını biraz daha sertçe ısıyorum. "Kıyafetlerimin içinde ne kadar seksi görüldüğün hakkında bir fikrin var mı, aşkım?"

Val pantolonunun üzerinden sikimi avuçlamadan önce bana küçük bir sırtış atıyor. "Muhtemelen senin kadar ateşli değil, ama bahse girerim ikimiz de onları çıkarırsak oyun alanını eşitleyebiliriz."

Benim soyunmam yaklaşık iki saniye sürüyor, onun soyunması da iki saniye. İkimiz de çıplak olduğumuzda, onun üzerine oturuyorum. Gözlerimin onun vücuduyla dolmasına izin veriyorum, her anı beynime kaydediyorum.

O mükemmel.

Eğilip onu öperken ellerim tekrar göğüslerini kavırıyor.
Dudaklarımın her fırçası bir söz.

Seninle ilgileneceğim. Öptüm.

Her sabah kahveni yapacağım. Öpeceğim.

Yıldızları görmeni sağlayacağım. Öpücük.

Onun tadını içime çekerek beni daha da çılgına çevirmesine izin veriyorum. "Biraz daha, lütfen." Kelimeleri anlamak zor değil ama Beni öpmeye geri dönmeden önce ağzından zar zor çıktı.

Ona son bir öpücük verdikten sonra alt dudağını ısırarak ağzından çekiliyorum ve bir inilti duyuyorum.

"Bu seslerden daha fazlasına ihtiyacım olacak." Ağzımı meme ucuna götürürken bunu ona söylüyorum. Temas ettiğimde kıvranıyor, eli beni yerimde kilitlemek için başımın arkasına geliyor.

Sert küçük çıkıntıyı dişlerimin arasına çekiyorum ve sonra serbest bırakıyorum, biraz rahatlama sağlamak için dilimi üzerinde gezdiriyorum. Sonra tüm işlemi baştan yapıyorum.

Ağzım diğer tarafı aramaya başlıyor, ona da aynı ilgiyi gösteriyorum. Bu şekilde adil bir adamım.

"Şimdi tadına bakabilir miyim, aşkım?" Çoktan aşağı doğru inmeye başladım, giderken ısırıklar ve öpücükler bırakıyorum.

"Sikeyim evet." Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz, onun merkezindeyim.

Bacaklarını açarak yeni favori sabah yemeğime iyice bakıyorum. "Şu güzel küçük amcığa bak. Benim için ıslandığını görebiliyorum."

İçine dalıyorum. Onu yemeye çalışırkenki hayvani tavrımı ancak bu şekilde açıklayabilirim. Dilimi içine sokarak, parmağımı sokmadan önce girişinin yeterince kaygan olduğundan emin oluyorum.

Val beni hayal kırıklığına uğratmıyor, ne kadar eğlendiğini emin oluyor. Haykırıyor ve umarım diğer ikisi onu duyabilir.

"Evet, Romeo. Aman Tanrım, daha fazla."

Benim için nasıl kendini kaybettiğini, bunu nasıl istediğini duysunlar.

İki parmağım içindeyken, ağzım klitorisine doğru ilerliyor. Dişlerimin arasında emiyorum ve dilimi defalarca gezdiriyorum.

"Evet. Lütfen Romeo. Neredeyse geldim."

Val'in sınıra ulaşmasını izlemek çok güzel ama kızım bırakmak istiyor.

"Bana yalvarırken sesin çok tatlı geliyor. Gelmek ister misin, aşkım? Benim için yüzüme gel. Açgözlü bir kız gibi, yüzüme bin."

Kendime not: Val edepsiz konuşmalara bayılır. Bir ıslaklık fişkırması yüzgeçlerime çarpıyor ve ağzım klitorisine zarar vermeye devam ederken onları onun içinde kıvırıyorum.

"Lanet olsun. Evet, evet, evet." Val bana yaklaştıkça sesi daha yükseliyor, yüzümü ona doğru tutuyor, sanki sürekli bağlı kalmamı istiyormuş gibi. Ben olsam itiraz etmezdim.

Parmaklarım ve yüzüm onun tadıyla kaplanıyor ama orgazmının artçı şoklarıyla titreyene kadar durmuyorum.

"Orgazm, tamam. Sırada kahve var." Ona bir öpücük veriyorum, o da tereddüt etmeden karşılık veriyor.

"Ya da senin o süslü duşunda dizlerimin üzerinde ne kadar iyi görüldüğümü sana gösterebilirim." Kaşları aşağı yukarı oynar.

Kafeini ne kadar sevdiğini biliyorum, ama kafein almadan önce yalamak istiyorsa, o zaman kendimi çok özel hissediyorum.

"Anlaştık, ama muhtemelen boşalmamı sağladıktan sonra o amcığımı tekrar yalayacağım."

Ben daha cümlemini bitirmeden Val beni üzerinden itip banyoya koşuyor.

Kesinlikle mükemmel.

Onuncu Bölüm

(Beau ona ikinci kahvesini hazırlarken Romeo'nun Val'i yavaşça çilekle beslemesini izliyorum. Onun ne kadar rahat olduğunu düşünmeden edemiyorum.

evimizde görünüyor. Mutlu ve iyi dinlenmiş görünüyor.

Sabahın geç saatleri ve Beau'nun birazdan uyku saatini talep edeceğini biliyorum. Romeo dün gece eve girdiğimizden beri Val'e dokunmayı bırakmadı. Onunla geçirdiği zamanın sona erdiğini öğrenince nasıl tepki vereceğinden emin değilim.

Bu sabah Romeo'nun odasından gelen sesleri hepimiz duyduk.

Garip olan şu ki kıskançlık hissetmiyorum. Onunla birlikte olma sırasının bana gelmesine hazırım ve dakikaları sayıyorum.

Ve en iyi iki arkadaşımın ona yaltaklanmasını izlemek garip olmalı ama bunun yerine ne kadar mutlu göründüklerinden mutlu hissediyorum. Daha önce hiç bu kadar meraklı hissetmemiştim. Bu dinamik olması gerektiği kadar garip değil.

Üçü kahvaltılarını bitiriyor ve ben de Beau'nun Romeo'ya Val'le biraz daha fazla vakit geçirmesi için bulaşıkları yıkamasını izliyorum. İşini bitirdiğinde yanıma geliyor ve sessizce soruyor: "Sence Val'le öğleden sonra oturma odasında film izleyip biraz kestirsek sorun olur mu?"

Başımı salladım. "Bunun bir sorun olacağını sanmıyorum. Ortalıkta görünmememizi mi istiyorsun?"

Bir süre sessizce beni inceliyor. "Aslında bu biraz garip olabilir ama onu normal rutininimize eklemek hoşuma gidiyor. Belki de

Onu biraz daha tanımam için bana biraz yalnız zaman verin." Yüzünü bir gülümseme kaplıyor. "Ama ikiniz de bir süre bizimle takılmak isterseniz hiç sorun olmaz."

Beau ona göz kulak olmaktan biliyor ve sanırım Romeo'nun da ona dokunmayı ne kadar çok istediğini fark etmiştir. Bunu sağlamak için zamanını bizimle paylaşmaya istekli olmasını takdir ediyorum. Ben de başımı sallayarak teşekkür ediyorum.

Son birkaç saatimi odamda Beau ve Val'i biraz bırakmaya çalışarak geçirdim. Bu gece onunla benim zamanım ve bununla ne yapmak istediğimden emin değilim. Her ne kadar onu yatağında istesem de, tek beklentimin bu olduğunu düşünmesini istemiyorum.

Telefonumu elime alarak gece için yiyecek siparişi vermeye karar verdim. Verandada açık hava ısıtıcılarıyla birlikte bir ızgaramız var ve dördümüzün akşam yemeği yemesi için harika bir yer .

Biftek ve sebzeler servis tarafından bırakıldıktan sonra onları ön kapıdan alıyorum ve akşam yemeğini hazırlamak için ihtiyacım olan her şeyi hazırlamaya başlıyorum. Val'e bakma fikri göğsüme bir sıcaklık veriyor. Beau'nun ona neden aşırı özen gösterdiğini anlayabiliyorum, her zaman içecek ya da atıştıracak bir şeyler olduğundan emin oluyor.

Beau ve Val kısa bir süre önce uykularından uyandılar. Onun istediği gibi biraz yalnız vakit geçirdiler ama Romeo film izlemek için onlara katıldı. Üçü hâlâ oturma odasındalar, bu yüzden dikkatlerini çekmek için sesimi çok yükseltmeme gerek yok.

"Akşam yemeği birazdan hazır olur, verandada yiyebiliriz diye düşündüm. Romeo, ben ızgarayı sen de ısıtıcıları açabilir misin?"

Ayağa fırlıyor ve verandaya çıkmak için sürgülü kapıyı açmadan önce elimden tepsilerden birini alıyor.

Biftekleri terbiye etmek için dışarı çıktığımda Beau ve Val kanepenin bir bölümünde geviş getirip uyurken Romeo da başka bir bölümde kitap okuyordu. Okuyormuş gibi yapıyordu. Gözleri, etrafta bulmuş olması gereken ters çevrilmiş sözlükten çok Val'e odaklanmıştı.

Beau bana göz kırpmıyor, ona ve Val'e birkaç dakika daha ayırdığım için teşekkür ediyor. "Umarım biftek seversin, benim küçük Daniş'im. Hart uzman bir et işleyicisidir."

Pislik.

dışarıdayım ama Val'in gülüşünü hâlâ duyabiliyorum. "Görünüşe göre ortak bir noktamız var." Bunun için kazandığı kahkahaları durdurmak mümkün değil.

Izgaranın üzerine bir şeyler atmaya başladım, her bir parçaya dikkatlice göz kulak oluyordum. Beau ve Val masayı hazırlamak için bir şeyler getirdiler.

"Bifteğinin nasıl pişirilmesini istediğine dair bir isteğin var mı sevgilim?" Sevgi ben daha durduramadan dudaklarımdan dökülüyor ama garip gelmiyor. Yine de gözlerimi yemeğe çeviriyorum çünkü onun tepkisini görmeye dayanabileceğimi sanmıyorum.

Val yanıma geldi ve kollarını belime doladı. Emin olmadığından emin olduğum bir hareket ama yine de bana biraz güvence vermek için bunu yapıyor. "Benim için orta boy lütfen." Sesi sırtıma doğru boğuklaşıyor.

Ellerimden biri maşa kullanarak ürünleri ters çevirmeye başlıyor, diğer elim ise bir dakika daha onu bana doğru tutuyor. Hepimizin tercihi aynı, bu yüzden yemeğe hazır olmamız çok uzun sürmemeli.

Ben bıraktığımda, o da bırakıyor. Verandanın sıcaklığına rağmen, benden uzaklaşması soğuk hissettiriyor. Gidip tabakları kendim de alabilirdim ama onun burada benimle olmasını tercih ederim.

"Hey, Val. Her şeyi hazırlamama yardım eder misin?" Bana başıyla onay verdi ve birlikte hızlıca herkese servis yaptık. Izgarayı kapattım ve masadaki yerime oturdum.

Ben masanın başında otururken, Beau sağımda. Romeo Val'in yanına oturdu, o da benim solumda. Masanın bu kadar büyük olması garip ama hepimizin yakın olması hoşuma gidiyor.

Ben yemek pişirirken Romeo hepimiz için bir şişe şarap açtı, böylece her birimizin önünde dolu bir tabak ve bir kadeh var.

Aile gibi hissettiriyor.

Elim uzanıyor ve Val'in dizini sıkıyor, Romeo'nun diğer dizini sıyırıp geçiyor. Bana endişeyle bakıyor ama onu bir kez daha sıkıp küçük bir gülümseme veriyorum. Yemeğimi kesmek için elimi çekmeden önce gözle görülür bir şekilde gevşemesini izliyorum.

Ta- ble etrafında kolay bir sohbetin başlaması çok uzun sürmüyor. Hepimiz nereli olduğumuzdan, nasıl tanıştığımızdan bahsediyoruz. Val bize büyüdüğü küçük kasabayı ve en yakın arkadaşının başını sürekli belaya soktuğunu anlatıyor.

Sonunda konu, odada bir fil varmış gibi hissettiren işe geliyor.

"Ground Up için çalışmak hoşuna gitti mi, snickerdoodle?" Beau'nun ona taktığı aptalca isimlerden her söylediğinde yüzünü asmaması beni şaşırtıyor.

Başını sallıyor. "Evet. Mezuniyet programını bitirdikten sonra en çok tercih ettiğim şirketti. Hem öğrenebileceğim hem de içinde büyüyebileceğim bir şirket olduğunu hissettim."

"Elbette, görüşmeye gittiğiniz gün ne kadar zeki ve azimli olduğunuzu görebiliyorduk." Romeo ciddiyetle ekliyor. "Seni bu yüzden işe aldık. Eminim bu nitelikleri son derece çekici bulan sadece ben de değilimdir."

Beau başını sallayarak onaylıyor ve ben de kendimi aynı şeyi yaparken buluyorum.

Val bifteğinden bir ısırık alıyor ve yavaşça çiğniyor, sanki bir sonraki söyleyeceklerini düşünmek için kendine zaman tanıyor. "Dürüst olmak gerekirse, işi aldığım için çok heyecanlıydım."

Aletlerimi yere bıraktım. Diğer ikisi fark etmemiş gibi görünüyor ama ben bunun ciddi bir yere gittiğini görebiliyorum. Val hem bir birey hem de bir çalışan olarak değerini biliyor, bu yüzden övgü almak için böyle bir şey söyleme ihtimali yok. "Neden böyle söylüyorsun hayatım?"

İş hakkında konuşuyor olabiliriz ama ona şu anda sadece patronu olmadığımızı hatırlatmak istiyorum.

"Ben bir kadınıyım." Ses tonu ya da vücut diliyle hiçbir şey belli etmiyor ve bununla ne demek istediğini anlayamıyorum.

Beau'nun kafası karışmış görünüyor, kaşları alnında çatılmış. "Bir sürü kadın işe alıyoruz."

Bardağı ağzına götürürken elinde sabit duruyor ve sıvıyı yavaşça yudumluyor. Boğazından aşağı inişini izliyorum, yutkunma şekli beni büyülüyor.

Daha sonra. Daha sonra yutmayı düşün. Yalnız kaldığımızda.

"Elbette. Ofiste idari görevlerde çok sayıda kadın var. Tasarım, mühendislik ve saha ekipleri arasında işe alınan sadece üç kadından biriyim. Hepiniz bunun farkında mıydınız?"

Beau ve Romeo'nun öyle olduğundan emin değilim ama ben öyleyim, bu yüzden başımı sallıyorum. "Bunun farkında olduğumuzdan emin olduğunuz için size minnettarım. Eşitlik şirketimiz için önemlidir. İnanın bana, daha önce de başka kadın adayların geldiğini gördük, ancak bu sektörde sayıların eşitlendiğini görmek için kapıdan içeri giren yeterince kadın yok."

Onu üzmem istemiyorum ama ona karşı dürüst olmak istiyorum. "Gelen az sayıdaki kadın aday her zaman bizim yarattığımız ortamlarda çalışmaya hazır olmayabiliyor. Her kadın da mülakat sürecinden geçemiyor."

Bana gözlerini deviriyor ve ben onu tokatlamak istiyorum. "Bu, süreci atlatmayı başardığım için diğer kızlar gibi olmadığımla ilgili bir cümle olmasa iyi olur."

Arkadaşlarım konuşmuyor. Ya konuşmayı iyi idare ettiğimi düşünüyorlar ya da kendimi içinden çıkamayacağım bir çukura batırmak üzere olduğumu düşünüyorlar.

"Hiç de değil Val. Elbette, bazı kadınlar bu kapıdan içeri giriyor ve üçümüzden kolayca korkuyor." Gözlerimi bir kez daha devirdiğimde kafamda iki şaplak saymaya başladım. "Bir de özgeçmişlerinde hiçbir şey olmadığı halde aşırı özgüvenle gelen kadın adaylar var. Staj ya da iş deneyimi edinememiş olmaları onların suçu olsun ya da olmasın, zor soruları sormaya başladığımızda bocalıyorlar."

Başını sallıyor. Bunun kolay bir mülakat olmadığını biliyor. Her adayın ofisteki ekip çalışmasına, sahadaki çatışmalara ve bu işte karşılaştığımız diğer birçok sınava nasıl tepki vereceğini test etmek için birçok senaryo veriyoruz.

Val üzgün görünüyor, sanki bu konuşma için masaya getirecek daha fazla şeyi olmadığı için kadınlığı başarısızlığa uğratmış gibi. Bu hoşuma gitmedi.

"Dinle, sevgilim. Harika bir noktaya değindin. İlk projen için sana güvenilir ve çeşitlilik içeren bir ekip bulup bulamayacağımıza bakarak başlayalım. Ondan sonra, bu tür iş rolleri için daha fazla kadın ilgisi olan herhangi bir üniversite programı olup olmadığını görmek için birlikte çalışabiliriz."

Yanına uzanıp elimi omzuna koyuyorum. "Bu konuşmayı yapacak kadar bize güvendiğiniz için teşekkür ederiz. Bunun farkında olsak da, bu diğer taraftaki biri kadar iyi anlayabileceğimiz anlamına gelmiyor. Bu bir gecede çözülecek bir şey değil ama daha önce kaçırdığımız fırsatlar olmalı."

Ya da belki de bu fırsatları yaratmamız gerekiyor.

Val bu yanıtı memnun görünüyor ve konularımız daha az ciddi bir hal alıyor. Çok geçmeden Beau ve Romeo bulaşıkları da yanlarına alarak kalkıp gidiyorlar.

Şarap şişesinde kalanları ve kadehlerimizi bizimle bırakmışlar. Onları kaptığım gibi Val'i verandadaki mobilyalarımıza götürüyorum. Fazla bir şey değil ama biraz takılmamız için yeterince güzel bir yer.

"Feminizmimle akşam yemeğini biraz garipleştirdiğim için özür dilerim." Sesi sessiz. "Bir şey söylediğim için üzgün olduğumdan değil, ama en iyi zaman olmayabilirdi."

O noktayı öpmeden önce saçlarını omzundan çekiyorum. "Öpmedin. Benimle her şeyi konuşurken rahat hissetmeni istiyorum. Zor konular ya da sadece günün hakkında. Bana her şeyi anlat, ne zaman istersen."

İç geçiriyor ve bana doğru eğiliyor. "Bugün inanılmazdı."

Sesinin rahatlamış gibi çıkması beni mutlu ediyor. "Güzel. Bunu hak ediyorsun. Gözlerini devirip kışını kızartmak istememe neden olsan bile."

Vücudu bana karşı hareketsiz duruyor ve kendime lanet ediyorum. Elbette, yatak odasında bazı tercihlerim var, ama çoğu insanın sapkınlıkları vardır. Eğer olmadığını söylüyorlarsa ya yalan söylüyorlardır ya da henüz bulamamışlardır.

Çok sert davranarak Val'i rahatsız etmek istemiyorum. Elim çenesine uzanıyor ve onu yüzüme çeviriyorum. "İyi misin, sevgilim?"

"Neden bana şaplak atmak istiyorsun Hart?" Adımı söyleme seviyorum. Doğrudan sikime bir arzu ateşi gönderiyor.

"Bana iki kez gözlerini devirdin."

Val gözlerimin içine bakıp beni inceliyor, ben de aynısını ona yapıyorum.

Sonra dudak bükmeden önce ağzının kenarının seğirmesini izliyorum. "Kendime bir ceza mı hak ettim, efendim?"

Lanet olsun. Lanet olsun. Vay anasını. Vücudumdaki tüm kan güneye gidiyor. Sevgilim veledi oynamayı seviyor.

"Bir tane ister misin?"

Val yavaşça ayağa kalkıyor, şarabını bırakıyor ama gözlerini benden ayırmıyor. Sonra eğildi, oturduğumuz kanepenin arkasını kavradı. "Lütfen."

Ayağa kalkıp arkasına geçmeden önce inliyorum. Ellerim kalçalarından yukarıya doğru kıç yanaklarını kavrayana kadar geziniyor.

Val inliyor ve kıvranıyor. Kıçına hafifçe vuruyorum ve küçük bir inilti çıkarıyor. "Daha fazlasını mı istiyorsun? Kıçını kırmızıya çevirmemi ister misin?"

Başını sallıyor ama bu yeterli değil. "Bana kelimelerle anlat, Val."

Benimle göz teması kurana kadar başını çevirmesini izliyorum. "Evet, efendim."

Kontrolüm elimden kayıp gidiyor. Ona kesinlikle büyük gelen eşofman altını ayak bileklerine kadar indiriyorum. olsun, iç çamaşırı yok. Sadece çıplak kıç .

Neyse ki verandamızın üstü kapalı ve kimsenin bizi görebileceğinden şüpheliyim. Val'in umurunda değil gibi. Bence biraz teşhirci olabilir.

Elimi kalçalarının içinde kaydırarak bir parmağımı merkezinin üzerinde gezdiriyorum. Parıldayarak çıktığında, tadına bakmak için ağzıma götürmeden önce homurdanıyorum. "Bu benim için mi Val? Cezanı düşünerek mi ıslandın? Yoksa birinin bizi yakalayacağı düşüncesiyle mi?"

Bana hemen cevap vermeyince onu boynundan tutup göğsüme yaslamaya zorluyorum. "Bana cevap ver, yoksa o kıçına öyle bir şaplak atarım ki damlarsın, ama boşalmana izin vermem."

"İkisi de. çünkü bana şaplak atmanı istiyorum ve yakalanmak umurumda değil."

Onu tekrar aşağı iterek önceki pozisyonunu almasına izin veriyorum. "Aferin kıızıma."

Uyarıda bulunmadan, elim kıçına vuruyor, ses karanlığın içinde ınılıyor. İrkilerek uzaklaşıyor, ama daha fazlası için bana doğru kıpırdanıyor.

"Sanırım dört tane daha, sonra kendimi içine öyle bir gmeceğim ki, işim bittiğinde günlerce boş hissedeceksin."

Bir. İki. Üç. Dört.

Her birinde bir ses çıkartıyor. Bir inilti, bir sızlanma, bir miyavlama. Her seferinde daha fazlasını istiyor.

İşim bittiğinde parmaklarımı içine sokuyorum. "Amin benim için damlıyor, pis kıız. Benim için boşalmak ister misin?"

"Evet!" Yüksek sesle bağırıyor ve ben de diğer elimle ağzını kapatıp onu kendime çekiyorum.

"İerideyken istediğin kadar gürültü yap sevgilim. şu anda benim için sessiz olmanı istiyorum. Ben seni parmaklarımla becerirken elime doğru bağır, tamam mı?"

Başını sallıyor ve ben tekrar başlıyorum. Kıvranıp titreyene ve kenara düşene kadar dar küçük deliğini arkadan parmaklıyorum.

"Tam burada içine batmak istiyorum ama bu gece değil." Onu kollarımın arasına aldım, ödünç aldığı eşofman altı yerde unutulmuştu.

Onu odama taşırken bana tutunuyor. Beau ya da Romeo'yu göremiyorum ve şu anda umurumda da değil.

Onu yatağına atmadan önce kapıyı ayağımla çarparak kapattım. "O gömleği benim için çıkar, sevgilim."

O yle yapıyor ve ben de kendi kıyafetlerimi yırtıyorum. Komodine doğru yürüyüp bir prezervatif alırken bir or- der daha fırlatıyorum. "Kenara , bacaklarını yatağın çıkar, yüzüstü yat."

Val pozisyon almakta tereddüt etmiyor ve ben de aynı hızla lastiği boyum boyunca yuvarlıyorum.

"Bu zor ve muhtemelen hızlı olacak bebeğim. İkinci rauntta bunu telafi edeceğim."

"Umurumda değil. İçime gir, lütfen." Sesi yatak tarafından boğuluyor, yüzü şilteye bastırılmış.

"Talepte bulunduğun için seni tokatlardım ama lütfen bunu da ekledin. Bana muhtaç olduğunda sesin seksi çıkıyor." . Ondan hoşlanıyorum.

yalvarıyor.

Arkasında durarak yavaşça içeri itiyorum. Islaktı ama canını yakma riskini almak istemiyordum.

Bir elim kalçasında, diğeri saçında, . Tekrar tekrar sertçe itiyorum. "Şimdi duyayım seni, pis kız."

"Çok iyi. Beni çok iyi beceriyorsun Hart." Dudaklarındaki ismim beni bir hayvan gibi azdırıyor.

"Daha sert, lütfen. Oh, evet. Evet." Val'in sesi şimdi çok uzaklardan geliyor. Çok ileri gittim.

"Bu güzel küçük amcık sikimi çok iyi alıyor, bebeğim." Övgü onu etrafımda kenetledi. "Benim için boşalacak mısın?"

Başını sallıyor ve ben de elimi saçından çekip klitorisinin etrafında dolanıyorum. "Şimdi. Benim için gel, hemen şimdi."

Val paramparça oldu ve ben de hemen arkasıındaydım. İçine girebildiğim kadar derine itiyorum ve o beni içine çekmeye çalışarak bana karşı hareket ediyor. İçinden çıkmadan önce ne kadar zaman geçtiğinden emin değilim ve boşaldığında sızlanıyor.

"Endişelenme, sevgilim. Temizlenelim ki tekrar yapabilelim."

İkimiz de kendimizden geçmeden önce yüzüme ve sonra tekrar sikime binmesine izin verirken sözümü tutuyorum.

On Birinci Bölüm

(Saatlerdir bu öğleden sonrayı ipe çekiyordum. Dün sabah Romeo'nun odasından gelen sesleri duydum ve sonra

Dün gece yine Hart'ın odasından.

Ben de kendi sesimi çıkarmak istiyorum.

Bugün oturma alanında uzanmak yerine Val'i odama götürmeye karar verdim. Diğer çocuklarla kahvaltı ve öğle yemeği yedik ama sonunda onu kendime aldım. Birbirimize bakarken yanımda yatıyor.

O bana gülümserken elim saçlarıyla oynuyor. Dondurup her gün yeniden oynatabileceğim bir zaman dilimi. Muhtemelen bir saattir yatıyoruz, yirmi soru oynuyoruz.

Bazıları kendimizle ilgili, bazıları uygunsuz, bazıları da tamamen rastgele.

"Bana bir rüya anlat, kurabiye kek."

"Herhangi bir rüya mı?" Uykulu bir şekilde soruyor.

"Benimle paylaşmak istediğin herhangi bir rüya." Onaylıyorum.

Bir süre sessiz kaldı ve ben uyuduğunu düşünmeye başladım. "Sanırım genç kızlar için bir program başlatmak istiyorum. Bugünlerde bilim ve mühendislik için çok şey olduğunu biliyorum ama bence daha fazlası olmalı. İç tasarım da değil. Bir projeyi başlatmak, inşa etmek ve tamamlamak için gereken her şey için."

Sesindeki tutku beni sertleştiriyor ve Val bunu anlayabiliyor. "Bunu yapabilecek biri varsa o da sensin Val. Bir gün. Bunun bir parçası olmama izin ver.

"Anlaştık mı?"

"Anlaştık."

Kollarımda uykuya dalarken nefes alış verişini dinliyorum. Dün uzun ve zor bir gün geçirmişti. En azından yıllar boyunca Romeo ve Hart'ı banyoda dikizlediğim zamanlardan bunu tahmin ediyorum. Yatak odası becerilerinin tatmin edici olduğuna eminim.

Uykuya dalarken, küçük pasta kabuğumu daha sonra uyandırmak için mükemmel bir yol düşünmeye çalışıyorum.

--

Bu yatak sıcak. Çok sıcak ve neredeyse rahatsız edici. Gözlerimi açtığımda sorunun ne olduğu anlaşılıyor.

Val hâlâ yanımda kıvrılmış yatıyor ama arkasında başka bir beden var. Bir koala ayısı gibi etrafını sarmış bir beden. Aramızda ezilmeyi umursamıyor gibi görünüyor ve bize katıldığı için ona gerçekten kızgın değilim, ama bu tam olarak hoş değil.

"Romeo!" Ona fısıldayarak bağırdım. Yüzümü Val'in kalçalarının arasına sokarak onu uyandırmayı planlıyordum. "Uyku saatimi bölüyorsun."

Tek gözü açık bana bakıyor. Lanet olsun, uyumuyor bile, sanki oksijen kaynağıymış gibi kızımızın etrafında kıvrılmış. "Özür dilerim."

Özründe zerre kadar samimiyet yok. O benim planlarımı mahvediyor ve ben de tootsie roll'umu tatma şansını kaçırmıyorum.

"Uyanana kadar Val'in amını yalamak istedim, o yüzden gitmen gerekiyor." Ellerimle kışt hareketi yapıyorum.

Val gözlerini açmak için o anı seçer. "Neler oluyor? Oh, Romeo." Aramızda uzanıyor. "Yatağa tırmandığını hissettim ama bunun bir rüya olduğunu düşündüm. Sanırım üç kısmı da rüyaydı. Yazık."

Sözleriyle çok rahat. Sanki fantezilerin kutsal kasesini sunmamış gibi. Sadece üçlü değil, onu da.

Romeo ve ben sessiz kalıyoruz, gözlerimiz birbirimize takılıyor. Bunu hiç yapmamıştık. Bunca yıldır üçümüz, bırakın aynı kadını, aynı kadınla bile yatmadık.

Gülümsüyorum. "İkimizi de mi istiyorsun, şeker dudaklı?"

Ciddi olup olmadığımı anlamaya çalışarak gözlerini kısıyor. "Benimle dalga geçme."

"Asla, Val." Ne kadar ciddi anlaması için onun adını kullanıyorum. Ağzımı onunkine yaklaştırarak onu derinden öpüyorum. "Belirli bir yeniden görev var mı? Bunu daha önce hiç yapmadık, o yüzden kanatlanmamız gerekecek."

"Tecrübelerime göre, plansız bir üçlü en iyi türdür." Ses tonunda şaka yok. Hay sikeyim.

Romeo'nun gözleri kıskançlıkla parlıyor ama ben başımı sallıyorum. Hepimizin bir geçmişi var.

"Tamam o zaman. Hala o amcığı yalıyorum. Yüzüme oturmak ister misin, sevgilim?" Sırt üstü döndüm. "Romeo, soy onu."

Hızlı hareket ediyor, kızı rekor sürede soyuyor. İplerin duyduğuma eminim ama umurumda değil.

"Yüzüne otur, aşkım. Sonra sikimde boğulmana izin vereceğim."

Val hemen harekete geçti, yüzümü kapladı ve üzerimde gezinmeye başladı. Kabul edilemez. Nefes almakta zorlanana kadar onu aşağı çekiyorum. Mükemmel.

Onun içinde boğulmayı planlıyorum, bu yüzden işe koyuluyorum. Dilim klitorisini çevreliyor ve sonra içine sokmak için yılan gibi aşağı iniyor. Val'in bana karşı sürtünmesi için doğru ritmi bulurken bu modeli birkaç kez tekrarlıyorum.

Bu pozisyonda diğer ikisinin ne yaptığını göremiyorum ama onları duyabiliyorum.

Romeo'nun inleme sesleri ve Val'in ağzının onun üzerinde çalışması. Gerçekten çok ateşli.

Kalçalarını kavıyorum ve istediğini alması için onu cesaretlendiriyorum. İnliyor ve onun tadı ağzımı dolduruyor. Romeo'nun ellerinin onun tatlı küçük meme uçlarını çekiştirdiğini ve onu ağzının derinliklerine çektiğini hayal ediyorum.

"Şimdi dur, aşkım. Sen Beau'nun aletini sürerken ben de boğazından aşağı boşalmak istiyorum." Romeo'nun ağırlığı yatağı terk ediyor ve çekmecemin açılıp kapanma sesini duyuyorum.

Val hızlanıyor, ağzımı ve çenemi ıslatıyor, ta ki başlığımı tutup çözülme sesi odayı doldurana kadar.

Acaba sesi kaydetmeme ve zil sesi olarak ayarlamama izin verecek mi? Muhtemelen vermez.

Ağırlığı yüzümden kalkıyor ve Romeo'nun onu yukarı kaldırdığını ve çok sert aletimin üzerine kaldırdığını görüyorum. Ona bir prezervatif uzatıyor. "Ona tak ve sonra tırman."

Bana baktı ve sırttı. "Bunun için üzgünüm ama gözlerini onun göğüslerinden ayırmamaya çalış. Olağanüstüler."

Başımın üzerinden geçtiğinde şaşkınlığım geçiyor. Ayakları boynumun iki yanında dururken kıcı başlığımı yaslanıyor. Taşaklarını görebiliyorum, üzerimde bir kıyamet sarkacı gibi sallanıyor.

Val'in kondomu üzerimde yuvarlaması ve sonra beni ıslak amının içine kaydırması beni bir dakika boyunca rahatsız ediyor.

"Oh lanet olsun. Çok ıslaksın. Evet, sür beni. Sertçe." Onun üstümde olması, kendi ihtiyaçlarını kovalamak için ne isterse alması harika hissettiriyor.

Romeo'nun eli uzanır ve kızın ağzını tekrar ona doğru çeker. "Aferin kızıma. Ben senin ağzını sikerken sen de Beau'yu sikmek ister misin?"

İnliyor. Tanrım, bu kadın mükemmel.

Başparmağım klitorisine gidiyor, daha hızlı ve daha hızlı dönüyor. Val bana daha sert ve daha sert biniyor, Romeo'nun uzunluğuna karşı sallanıyor.

Hayatımda gördüğüm en güzel manzara. Romeo homurdanıyor, ağzına boşalırken başını yerinde tutuyor ve ben de onu yalamasını izliyorum.

Val üzerimde fazla mesai yapmaya başladığında o ve aleti görüş alanımdan çıktı.

"Çok iyi hissediyorsun, Beau." kadar iyi övgü veriyor.

Romeo onun arkasında hareket ediyor, parmakları benimkilerle birlikte onun klitorisine doğru çalışıyor. Val aramızda titremeye başlıyor ve göğsüme doğru düşüyor.

Aletime dokunmaya çok yaklaşmış olması onu rahatsız etse de bunu belli etmiyor. Bunun yerine, bulduğu ıslaklığı topluyor, sonra etrafından dolaşıp bir parmağını onun kıcına sokuyor.

Val paramparça oldu. Vücudu sarsılıyor ve çığlık atıyor, etrafımda o kadar sıkı kenetleniyor ki ben de sertçe boşalıyorum.

Romeo ve benim yüzümüzde aynı kendini beğenmiş gülümseme vardı. Val'i üzerimden aldı. "Hadi aşkım. Beau'ya duşu kirlenmek için kullanmayı ne kadar sevdiğini gösterelim."

Ben yataktan yuvarlanıp prezervatifi atarken onu omzunun üzerinden kıçına şaplak atarak fırlatıyor.

Diğer ikisini banyoya kadar takip ettiğimde, yatak odamın kapısının aralık olduğunu görüyorum. Bu ilginç, çünkü olaylar başladığında kesinlikle kapalıydı ve evde içeriye bakabilecek sadece bir kişi daha vardı.

On İkinci Bölüm

T Hafta sonu yavaş yavaş sona eriyor ve ben bir karar vermeye henüz yaklaşmadım. Birini seçmek doğru gelmiyor çünkü çok memnunum.

Beau çok sevimsiz ama sevimli ve düşünceli biri. Sadece benim değil, iki arkadaşının da yemek yediğinden emin oluyor.

Romeo yatak odasındaki en pis ağızlardan birine sahiptir. Yatak odasının dışında ise olabildiğince sevecen ve tatlı. Eğer ona yakınsam, bana dokunmanın bir yolunu buluyor.

Hart kontrolcü ve otoriter ama zihnim onunla güvende hissediyor. Eğer onu kapatırsam, benimle ilgilenecektir. Düşüncelerimi görebiliyormuş gibi beni izlemesi sinir bozucu ve heyecan verici.

Kendime dürüst olursam, uykumdan uyandığımda hiç de garip hissetmedim. Beau ve Romeo'nun arasında kucaklaşmak neredeyse mükemmel hissettirdi. Keşke Hart da orada olsaydı. Belki de uyurken hepsine dokunabileceğim bir konfigürasyon vardır.

Arka arkaya seks yapmanın etkilerini hissediyorum, bitkinim ve kadınlık organlarım için ılık bir banyoya ihtiyacım var, ama kendimi... mutludan da öte hissediyorum. Bu hissi nasıl adlandıracağımı bilmiyorum ama hoşuma gidiyor.

Yemek masasında oturmuş akşam yemeğimizi bitiriyoruz ama bu ev ilk girdiğim andan beri hiç olmadığı kadar sessiz. Sanki hepimiz bundan sonra olacaklardan korkuyormuşuz gibi. Masanın üzerinde kara bulutlar dolaşırken bile bu çok kolay geliyor.

Masadan kalkıyorum ve tabağımı lavaboya götürüyorum. Tüm hafta sonu boyunca her türlü rahatımı sağladılar ama kalkıp ihtiyacıyla derim kaşınıyor. İtiraz etseler de adamların tabaklarını da toplamaya başlıyorum.

"Gidip üstümü değiştireceğim ve bir Uber çağıracağım." Son iki günü onların kıyafetleriyle geçirdim. Kokuları ve rahatlıklarıyla kaplandım. Şu anda Beau'nun grup tişörtlerinden birini Romeo'nun boxer'larıyla birlikte giyiyorum. Çocuklar eşofmanlarını giymişler, grinin farklı renkleri. Çok dikkat dağıtıcı.

"Neden?" Beau'nun kafası gerçekten karışmış gibi.

Homurdanıyorum. "Bugün Pazar. Yarın işe gitmek için hazırlanmam gerekiyor. Bilirsiniz, bana para ödediğiniz şu iş olayı var ya?"

Romeo kıkırdar. "Bir pazartesi den hiç bu kadar nefret etmemiştim." O bulut yine üzerimize geliyor.

"Madem gitmeniz gerekiyor, o zaman size düzgün bir veda edelim." Hart'ın sesi dikkatimi çekti.

"Lütfen bana senin düzgünlük anlayışının ne olduğunu söyle Hart." Gözlerimi deviriyorum. Nefes vermemden daha hızlı bir şekilde ayağa kalkıp önümde dikiliyor.

"Şimdi, bebeğim. Bana gözlerini devirerek bakma. En iyi arkadaşlarımla sana tapınmak isterken seni cezalandırmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum."

Oh lanet olsun. Kendimi durduramıyorum bile. "İkisini de tercih ederim, lütfen."

Hırlıyor ve elini boğazıma götürmek için uzatıyor. Kavrayışı boğazımı kapatıyor ve ağızlarımız birbirine değene kadar beni ileri doğru sürüklüyor. "Madem ısrar ediyorsun."

Hart gülümsüyor olsa da, bu bir şey. Çoktan sırılsıklam oldum.

Beni döndürmeden önce boğazımdan tutarak masaya doğru itiyor. Elleri kalçalarımın geliyor ve gömleğimi yukarı kaldırmaya başlıyor. "Şunlara bak."

Romeo ve Beau sandalyelerinde donmuş, şehvet dolu gözlerle her hareketi izlemektedir. Romeo'nun elleri kalçalarında kenetlenmiş durumda ama Beau'nun da bu plana dahil olduğu açık. Bir eli eşofmanının altında kendine dokunuyor.

Gördüğüm manzara karşısında bir inilti çıkardım ve Beau hızla ayağa kalkarak pantolonunu indirdi. Tekrar çıplak bir şekilde oturarak kendini okşamaya devam ediyor.

"Çok güzelsin Val. Hepimizin seni istemesine şaşmamalı. Sana ihtiyacımız var." Hart'ın bir eli aşağıya doğru inerken diğeri meme uçlarımı çekiştiriyor. Diğer eli hedefine ulaştığında inliyor. "Sen de bizi istiyorsun. Bu muhtaç küçük amcık hepimizi almayı düşünmekten sıırsıklam oldu."

"Hepsi birden değil. Hemen hemen her şeye hazırım, ama üçlü pene- trasyon üzerinde çalışılan bir şey gibi görünüyor. Eminim iki katını da yapabilirim." Ne dediğim hakkında hiçbir fikrim yok. Gerginim ama o haklı. Hepsini istiyorum.

Çocuklar hüngür hüngür ağlamam karşısında donup kaldılar. "Oh, lütfen durma. Bunu kesinlikle yapabiliriz. Devam edin."

Hart'ın gülümsemesini boynumun kıvrımında hissedebiliyorum, ama ısıırıyor ve bacaklarım bükülürken küçük bir çığlık atıyorum. Beni yakaladığında kıkırdıyor.

"Ceza istediğini söylemiştin, bebeğim. Ta- ble'ye yaslan ve onları izle. Gelme yoksa seni döverim." Ben itaat ederken arkamda dizlerinin üzerine çöküyor.

Gözlerim Romeo'nunkilere kilitleniyor ve direncinin kırılmasını izliyorum. Ayağa kalkıyor ve Hart'ın parmakları içime batarken kendi giysilerini çıkarıyor.

"Bu amcığı sen uçurumun kenarına gelene kadar yiyeceğim. İyi bir kız ol ve sana istediğini verelim, ama gelersen sana şaplak atacağım, sonra sırayla yüzünü sikeceğiz ve arzuladığın şeyi kaçıracaksın."

Şaplak kelimesini duyunca parmaklarının etrafında kenetleniyorum ve o da kığımın yanaklarından birini ısıırıyor. Bu tehdide karşılık verme şansım yok çünkü dili parmaklarıyla buluşmadan önce kığımın yalıyor.

Parmaklarını diliyle değiştiriyor. Hart beni yüzüyle beceriyor, kendini benimle boğuyor. Kıvrılırken ellerim masanın kenarlarını kavırıyor. Bu erotik ve bunaltıcı. Arkadaşları izlerken o benim bir parçam olmaya çalışıyor.

"Dayan, tatlım. Çok iyi gidiyorsun." Romeo konuşuyor ve ben göz temasımı keserek onları kapatıyorum. "Hayır. Bizi izle. Beau'ya ya da bana bak ama bize gözlerini ver."

Başımı sallayarak onaylıyorum, bu kez gözlerimi Beau'ya çeviriyorum. Eli sikini sertçe kavırıyor ve ben gülümsüyorum. Hart'ın kendini yeniden konumlandığını hissediyorum.

Kısa bir süre sonra parmakları tekrar içime giriyor ve klitorisimi ısıyor.

"Hayır, hayır, hayır." İçimde akan zevkle savaşıyor başımı ileri geri sallıyorum. Ben tutunup çırpınırken bile masa zar zor hareket ediyor. His geçene kadar nefesimi tutuyorum. Başardım. Boşalmadım.

"Sen bizim için mükemmelsin, bebeğim. İyi iş çıkardın." Ayağa kalkıp beni masadan kaldırırken Hart'ın övgülerini içime çekiyorum. Başparmağını alt dudağıma sürmeden önce bizi yüz yüze getiriyor. Onun için açıyorum ve sırtarak iki parmağını ağzıma sokuyor. Isırmadan önce tenindeki her bir parçamı emiyorum.

Gülüyor. "Romeo'ya bir tat ver."

Romeo çoktan yanımda duruyor ve iki eliyle yüzümü kavrayıp ağzımı yalayıp yutuyor. Dili alabileceği her tadı arıyor. Beni Hart'ın kollarından çekip kendi kollarına alıyor, beni kaldırıyor ve yürümeye başlarken bacaklarımı ona doluyor.

Beni öpmeye devam ediyor. Bizi kanepeye oturturken dişleri alt dudağıma yapıyor. "Hepimiz temiziz." Bunu söylerken elleri yüzümü nazıkçe okşuyor. Romeo'nun gözleri yumuşak ve ciddi. Tüm bu hareketler birlikte çok... sevgi dolu hissettiriyor.

"Bende de var. Benim de kolumda bir implant var." Islaklığımı çıplak boyuna sürttüğümde ona söylüyorum. Bu ses beni utandırmalı ama ben kendimi kaybettim. Onlara. Bize karşı.

"Bunu düşünmemiştim bile, ama iyi. İçine kaymak ve bu damlayan amcığı aletimin üzerinde hissetmek istiyorum. Seni sertçe becermek ve içini doldurmak istiyorum, aşkım." Kanepeye uzandı ve beni üzerine yerleştirdi.

Şu anda dev kanepeleri için çok mutluyum. Hiçbir parçam sarkmıyor, bu da ona sarılmamı ve batmamı kolaylaştırıyor.

"Vay anasını. Hassiktir. Bu cennet." Romeo sonuna kadar girene kadar aşağı kaymam için bana zaman tanıyor. "Tatlı, tatlı kız. Sakin olmanı istiyorum. Şu anda ölüyorum ve bu şekilde ölmek istiyorum. Aletim senin sırlıklam sıcaklığında boğuluyor. Tanrım beni şimdi çıkar, bundan daha iyisi olamaz."

Saçma sapan konuşmasına gülüyorum. Ayak sesleri geliyor ve bir kapının açılıp kapandığını duyuyorum. Diğer ikisi bizi terk mi etti?

"İkimiz de bayılana kadar dünyamı sallayabileceğini düşünmediğimden değil, ama o işkenceden sonra bana üçlü bir vuruş sözü verildiğini sanıyordum?"

Diğer ikisi de gülerek bize katılıyor. "Kusura bakma, şekerparem. Gidip bir şeyler almam gerekti."

Beau bir şişe kayganlaştırıcı uzatıyor ve ben de elimden geldiğince hızlı bir şekilde başımı sallayarak onaylıyorum.

"Romeo altında ölmeye devam ederken ve Beau seni hazırlarken dikkatini dağıtmama izin ver." Hart kanepenin ucunda duruyor ve çıplak aleti tam önümde duruyor. Ağzım hemen onu arıyor ama o geri adım atıyor. "Nu-uh, bebeğim. İstedğim zaman sana veririm."

Romeo inliyor. "Senin şu patronluk taslama olayını gerçekten seviyor. Amcığı etrafımda fişkırdı."

Hart beni yavaşça öpüyor, eli her iki meme ucunu da arıyor. Tatlı bir şekilde onları hissetmeye başlıyor ve sonra tekrar çekiştiriyor.

Meme uçlarımla oynamaları çok ama çok hoşuma gidiyor. Çıkardığım sızlanma sesi bunu doğruluyor.

Beau'nun dudakları omzumu ve sırtımı öpüyor, yumuşak ve tatlı. Elleri yanlarımdan aşağı iniyor ve göğüs kafesimin üzerinden bir ürperti yaratıyor.

Kıçımda bir parmak hissettiğimde Romeo'nun üzerinde zar zor sallanıyorum. Kayganlaştırıcıyla yeterince kolay giriyor, ama Beau bir tane daha eklemek için çekince geriliyorum.

Öpücükleri yeniden başlar. " yok. Seninle ilgileneceğiz Val. Söz veriyorum."

Bu bir vedadan çok bir başlangıç gibi geliyor, ama çok fazla anlam yüklediğimi biliyorum.

Beau'nun parmakları beni gevşetmeye devam ederken, o da parmaklarını yanımda makaslıyor. O kadar iyi hissettiriyor ki, beni sabit tutmaya çalışırken kalçalarımı ölümüne kavrayan Romeo'nun üstünde kıvranıyorum.

Hart az önce iki meme ucuma da verdiği çimdikten farklı olarak beni tatlı tatlı öpmeye devam ediyor. "Tamamen çok güzel görüneceksin, bebeğim."

Romeo seni götürürken Beau da o götü sikecek. Ve eğer bunu yapmalarına izin verirsen, sikimi yalamana izin veririm."

Başımı sallıyorum. Bunu istiyorum. Hart'ın boğazını aklını kaybetmesini görmek istiyorum.

Beau yavaşça içime girmeye başladı. Bedenimi gevşeterek seslerine odaklanıyorum.

Bana güzel olduğumu söylüyorlar. Hepsini almak için yaratıldığımı. Mükemmel olduğumu.

Beni buna inandırdılar.

Beau tamamen oturduğunda, daha fazla hareketsiz kalamıyorum.

"Lütfen. Sana ihtiyacım var." Sesim yumuşak.

Arkadaşları hareket etmeye başlarken Hart beni tekrar dudaklarımdan öpüyor. "Oh, lanet olsun. Bu çok sıkı." Beau yavaşça başlarken inliyor.

Romeo kontrolünü kaybediyor ve sertçe yukarı doğru itmeye başlıyor. İleri geri sürtmeye başlıyorum ve bir dizi lanete neden oluyorum.

"O ağzı bana ver, bebeğim" Hart sonunda onu almama izin veriyor ve ben de onu yutmakta tereddüt etmiyorum. "Oh kahretsin. Bunu yaparsan asla dayanamazsın."

Yanaklarımı çukurlaştırarak gözlerinin içine bakıyorum. Gülümsüyor ve yanağıma yumuşak bir tokat atarak beni inletiyor. "Yüzünü becermemi ister misin, bebeğim?"

Geri çekiliyorum ve gülümsüyorum. Saçlarımı toplayıp elinin etrafına doluyor. "Beni tekrar ağzına sok."

İyice açıldım ve beni boğarak ileri doğru itti. "İşte bu kadar. Beni aşağı indir. Üçümüzü de sıcak küçük deliklerinize alın."

Hep birlikte daha hızlı hareket etmeye başlıyoruz. Tırnaklarım Romeo'nun göğsüne batıyor.

"Gel. Beni boğarken boşalmanı görmek istiyorum." Hart talebini dile getirirken çekiyor ama emir verdiği tek kişi ben değilim. "Başka kimse yok. Sadece Val."

Beau ve Romeo ona küfrediyor ama Romeo parmaklarını klitorisimin etrafına koyuyor ve Hart başımı geri çekerken sıkıyor. Yüksek sesle çığlık atarak patlıyorum. Sonsuza kadar sürecektir gibi görünüyor. Görüşüm kararıyor.

Dünya'ya geri döndüğümde herkes hareketlerini durdurmuştu. Bilincim yerinde olmasa da hepsinin bana baktığını biliyorum.

"İyi misin, tatlım?" Beau elini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. Romeo göğsümü öpüyor.

Hart yüzümü kaldırıyor. "Kelimeler, Val. Seni bir için kaybettik."

"Ben iyiyim. Sadece bedenimi terk ettim."

Gülüyorlar ama hareket etmiyorlar.

"Daha fazla. Hepinizin de gelmesini istiyorum. Birlikte, lütfen."

Gözleri hâlâ benimkilere kilitli olan Hart'ın yüzü bomboş. Ben başımı sallayınca o da başını sallıyor. "Tamam."

Romeo yavaşça başlıyor, ama bu sefer patlayan Beau oluyor. Bir eli omzumda, diğeri yanağını sıkarak vurmaya başlıyor. Romeo'nun dikkati uzun sürmüyor. Çok geçmeden ikisi de beni sert ve hızlı bir şekilde beceriyor.

Hart için ağzımı açıyorum, onu geri istiyorum. Kıkırdıyor ve isteğimi yerine getirmek için hareket ediyor.

Çok geçmeden dudaklarımı zorla delmeye başladı. Kontrolünü kaybetmek ona çok yakışıyor. "Boşalmak üzereyim, bebeğim."

Beau ve Romeo da benzer şeyler söylüyor ve kısa süre sonra hepsi homurdanarak serbest kalmanın peşine düşüyor.

Hart yeniden kiralarken başımı boyunun sonuna kadar getiriyor. Beni birkaç saniye orada tutuyor ve her damlanın dışarı çıktığından emin oluyor. "Bu gerçekten iyi bir kız. Yut beni. Hepsini."

Yere düştüğünde başparmağını ağzıma sokuyor ve inceleyene kadar çekiyor. Görecek bir şey yok. Her bir parçasını içtim.

Gülümsüyor ve geri çekilmeden önce beni derinden öpüyor. Bunu yaptığında Romeo'ya bakıyorum. Az önceki kıskançlık yok gibi görünüyor. Yüzeyin altında olduğundan eminim ama yerini hayranlık dolu bir bakışa bırakmış.

"Kendimi kaybettiğimde gözlerimin seninkilere kilitlenmesini istiyorum, güzelim.

Bunu yapabilir misin?"

Bir elim ağırlığımı başının bir tarafında tutarken diğer elim göğsünde, yanağına doğru hareket edene kadar kendimi ayarlıyorum.

Bu samimi bir an, ama Romeo'nun hızı acımasız. Harika hissettiriyor ve tekrar sınıra yaklaşıyorum.

Romeo yukarı doğru itiyor ve kendini orada tutarak içime boşalıyor. gevşeyene kadar göz temasını kesmiyor. O zaman bile,

Sadece beni öpmek için uzanabilsin diye. Benden çekiliyor ve ardından bir karmaşa yaşanıyor. Bunu ya da tadımın hâlâ arkadaşı gibi olduğu gerçeğini umursuyor gibi görünmüyor.

Sonra ellerini başının arkasına koyuyor ve sırtıyor. "Mükemmel. Sen ."

Yardım edemem ama sırtarak karşılık veririm.

Beau kollarımdan birini tutup beni göğsüne kaldırıyor. "Hâlâ buradayım, bebeğim."

Normal bir evcil hayvan ismi. İçinde olduğunu bilmiyordum. "Dostum, kıcımdasın. Bunu unutmak biraz zor." Biraz şımarıklık olsun diye onun etrafında kenetlendim.

Homurdanıyor. "Siktir."

geçmeden inanılmaz bir hızla içime girmeye başladı. "Ne kadar sıkı bir göt."

Kendimi onun hareketlerine kaptırıyorum. Başını sarmak için bir kolumu geriye uzatıyorum. Ağzı boynuma iniyor.

Beau arkadaşlarına hitap etmeden önce beni nazikçe öpüyor. "Eminim açgözlü kızımız tekrar gelmek istiyordur."

Muhtemelen beni öldürecek, ama evet, istiyorum.

Hepsi tekrar etrafımı sarmaya başlamadan önce gözümü bile kırpmadım. Romeo iki parmağını içime sokuyor ve sonra bir üçüncüsünü ekliyor. Bu his karşısında gözlerim açılıyor. Onları ikimizin karmaşasına doğru kıvırıyor ve arkamda Beau varken o kadar dolu ki.

Hart yanımda, bir elini amıma doğru götürüyor ve art arda hızlıca tokatlıyor.

Beau boynumu ısırdı ve kıcıma boşalmak için çekildi.

O dişler derimi parçaladığı anda, karanlığa doğru yuvarlanıyorum. aklımda iki düşünce var.

Bir, bu kanepeyi profesyonel olarak temizletmek zorunda kalacaklar. İki, yaşadığım sürece bu anı yaşatacak başka bir cinsel ilişki yaşamayacağım.

On Üçüncü Bölüm

A Val bizi bayılttıktan sonra, gece için eve gitmekte ısrar etmeden önce sadece biraz kestirdi.

Çok fazla olduğuna eminim. Sadece çok sert boşalmaktan iki kez bayılmak değil, son kırk sekiz saat de buna dahildi. Hayatımın en önemli anlarından biriydi ve Romeo ile Hart'ın da aynı fikirde olduğunu biliyorum.

Uber'e güvenli bir şekilde bindiğinden emin olduk, Hart şoförün bilgilerini bize grup mesajıyla göndermesini istedi ve üçümüz bir şeyler içmek için ısıtılmalı verandamıza çıktık.

"İşte o. Sana şimdi söylüyorum, o kadınla evleneceğim." Romeo umutsuz bir romantik değilmiş gibi davranmayı seviyor, ancak adam ruh eşlerine olan inançlarını ona derinden aşıl原因an ebeveynlerle büyüdü.

Anlıyorum. Hepimizin ciddi ilişkileri oldu, çıktık ve seviştik.

Bu hafta sonu farklıydı. Val farklı. Şeker çiçeğim hepimizi birbirine düşürdü.

Hart konuşmadı ama daha önce grup faaliyeti sahnesine başladığından beri gözlerinde bir kararlılık vardı.

"Ne , seni düşünceli pislik?" diye sordum.

Nefes nefese kaldı ve sandalyesine geri oturdu. "Bu hafta sonu ikinizi de onunla birlikte izledim. Duygularınız çok açık. Benimkilerin de çok güçlü olduğunu inkâr etmeyeceğim."

Romeo'nun yumrukları sıkılıyor.

"Beni dinle." Hart iş ses tonunu yükseltti. Projeleri için daha düşük teklifler isteyerek firmamızın küçüklüğünden faydalanmaya çalışan pislik müşterilere karşı kullandığı ses. Bundan nefret eder.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, bunu nereye götüreceğinden emin değilim. Umarım aynı fikirdeyizdir.

"Ya seçmezse?"

Gülümsüyorum. "Her şeyi açık açık söyle, aşık çocuk. Ben de ama Romeo'nun tüm maddelere ihtiyacı olacak."

Hart bana sırtıyor. İşte benim dostum. Dostum.

"Hepimiz onu önemsiyoruz. Açıkçası hiçbirimiz ondan uzaklaşmak istemiyoruz. Bence bu gece sadece ofiste değil, iyi bir takım olduğumuzu kanıtladık."

Bu de kıkırdamasına neden oldu.

Romeo elini başının üzerinde gezdirir. "Onu... paylaşmak mı istiyorsun?" Başımı sallıyorum. "Evet, ben . Val'den hoşlanıyorum ve de seviyorum.

Hiçbirinizin zarar görmesini asla istemem ama kendimi de ondan uzaklaşırken göremiyorum."

"Elbette bu ona bağlı. Sadece bu hafta sonu yaşadıklarımıza neden devam edemeyeceğimizi anlamıyorum. Hepimiz daha fazlasını istesek de onunla bol bol yalnız zaman geçirdik ama o bu dinamiğe çok kolay uyum sağlıyor. Gerçekten düşünürseniz, hepimizin programının ne kadar çılgın olduğunu ve bir projenin derinliklerindeyken farklı saatlerde çalıştığımızı göz önüne alırsanız, bir grup ilişkisine girmek çok mantıklı."

Hart bu son kısmı kendisi için ekliyor ama haklı. İçimizden biri Val'e elinden geldiğince zaman ayırmaya çalışsa da bu yeterli olmazdı. Onun hak ettiği gibi değil. Üçümüz birlikte onun her zaman güvende olmasını ve ona bakılmasını sağlayabiliriz.

Ve sikiştik. Hem de çok. Bu geceki seks oyunlarının milyonlarca tekrarına ihtiyacım var.

Romeo'ya bakıyorum. "Sen ne düşünüyorsun?"

İç çekiyor. "Sanırım gelecekteki karımı siz iki pislikle paylaşacağım."

Evet.

—

Ertesi sabah hepimiz Val'i bekliyor, güvenlik kameralarından masasını izliyorduk. Hart, bizimle ofisinde buluşması için takvimine bir randevu gönderdi.

İçeri girip bilgisayarına giriş yapmadan önce eşyalarını yerleştirmesini ve muhtemelen e-postalarını kontrol etmesini izliyoruz.

Yüzü asıldı. Bundan nefret ediyorum.

Val ayağa kalkıp asansöre yönelmeden önce bir dakika daha orada oturuyor. Bunu görür görmez Hart kamera görüntüsünü kapatır ve hepimiz rahat görünmeye çalışırız.

Val kapıyı çalmadan önce birkaç dakika daha geçti. En yakın ben olduğum için onu içeri ben aldım.

"Günaydın, cheesecake." Bu aptalca isim onda küçük bir gülümseme yarattı. Kaşlarını çatmasından çok daha iyi. "Gel bizimle otur."

Romeo'nun elinde ona verdiği bir fincan kahve vardır. "Günaydın, aşkım." Kenara çekilmeden önce onun yanağına bir öpücük kondurur.

Hart masasında otururken ben Val'in yanındaki açık sandalyeye oturuyorum.

"Sizden vermenizi istediğimiz karar hakkında konuşmak istiyoruz." Sesi çok resmi geliyor. Sanki hepimiz hafta sonunu onun içinde geçirmemişiz gibi.

Başını salladı. "Tahmin etmiştim."

Elim çoktan dizine doğru ilerliyor. Romeo kesip atmak ister gibi bakıyor. Her fırsatta ona dokunmaya çalışıyor ve bahse girerim onu kucağına almamasının tek nedeni tepkisi konusunda gergin olması.

"Açıkkçası bu hafta sonu hepimiz çok eğlendik. Sen zeki ve güzel bir kadınsın." Hart'ın ifadesi bir ayrılık gibi geliyor ve Val de aynı şeyi hissetmiş olmalı çünkü elimin altında irkiliyor.

Bu sefer liderliği benim almam gerekecek. "istediği, dün gece sen gittikten sonra konuştuk ve hepimiz seni görmeye devam etmek istiyoruz."

Yüzü şaşkınlıkla buruşuyor. "Başka bir hafta sonu gibi mi?"

Romeo başını sallar. "Evet, bu hafta sonu gibi. Ama daha uzun vadeli bir anlaşma."

"Konuştuk ve bunun işe yarayabileceğini düşünüyoruz." Hart ekliyor.

Val de başını sallıyor. Tıpkı Hart gibi iş konuşuyor, bu yüzden dün geceki bazı noktalarını anlatmaya karar verdim.

"Dinle, biz meşgul insanlarız. Yeni proje yaklaştıkça işlerimiz daha da yoğunlaşacak. Fırsat buldukça seni görmeye devam etmemiz mantıklı." Süslü kelimelerle arası pek iyi olmayan biri için, sanırım oldukça iyi gidiyorum.

Romeo ve Hart'a bakar ama ikisi de fikirdedir.

"Hepimizin hayatı meşgul olduğu için uygun olduğunda beni becermek mi istiyorsun? Bütün hafta sonu yaptığımız gibi bir program mı yapalım?" Sesi net ve güçlü bir şekilde soruyor.

"Aynen öyle." O var. Bunu biliyorum. Onu yakaladık.

"Tüm saygımla, siktir git. Ben, fazladan zamanınız olduğunda ve beni takviminize yazmak istediğinizde kullanacağınız bir oyuncak değilim."

Ya da ben yanılıyorum.

"Hayır, Val. Bu değil-" Hepimiz bir şeyler söylemeye çalışıyoruz ama o bizi engelliyor.

"Senin seks oyuncağın olmayı kabul etmeyeceğim. Bu hafta sonu benim için çok önemliydi. Dün ayrıldığımdan beri ne yapacağımı bulmaya çalışırken kendimi hırpalayıp duruyorum. Hepinizi önemsiyorum ama senin için sadece seks miydi? Saçmalık." Ayağa kalktı ve omuzlarını meydan okurcasına geriye iterek kıyafetini düzeltti.

"Bu hafta sonunu bir hata olarak kabul edin. Aslında böyle bir şey hiç olmadı. Ben hala geçen haftaki çalışmam ve hiçbiriniz beni çıplak görmediniz."

Ofisten çıkıp arkasına bakmadan giderken hepimiz şok içindeydik.

Cha4Bse FowBSSn

(Banyoya yuvarlanarak giriyorum, ilk kabine yöneliyorum ve kapıyı arkamdan çarparak kapatıyorum. Telefonumu çıkardım ve Noel'i aradım.

"Lütfen beni saçma bir toplantı odasında yeni becerildikten sonra aradığını söyle. Her ayrıntıya ihtiyacım var, hiçbir şeyi atlamayın."

Dün gece eve geldiğimde Noel, Harem Takımı'na karşı duruşunu çok net bir şekilde ortaya koydu. Hatta yerçekimine ve anatomiye meydan okumak zorunda kalan grup seks pozisyonlarının birkaç diyagramını çizmek için zaman ayırdı.

Burnumu çekiyorum.

"Olamaz. Ne oldu bebeğim? Bir keresinde bir mahkumla yatan bir kızı tanıyan bir adam tanıyorum. Eminim bağlantıları vardır. Üçünü de mi vurdular? Yoksa sadece birine mi? Biliyor musun, bana şimdi söyleme. Hükümet ajanım muhtemelen dinliyordur. Eve döndüğünde bir şifre bulup açıklarım."

Sesim çatlıyor ve telefona hıçkırı hıçkırı ağlıyorum. "Onlara beni becermeleri için fırsat vermedim. Bu sabah gelir gelmez beni Hart'ın ofisine çağırdılar. Beni kendilerinin yapmak istediklerini söylediler. Beni hazırlıksız yakaladılar çünkü bana seçmemi söyleyeceklerini sanmıştım. İlk başta romantiktiler ve tatlı şeyler söylüyorlardı ama sonra ne kadar meşgul oldukları için bunun ne kadar uygun olacağından bahsetmeye başladılar. Ben sadece onların özel seks çağrısı olacaktım."

Umarım burada yalnızımdır çünkü daha yüksek sesle ağlamaya başladım.

"Ne kadar sik kafalılar. Sadece am mı istiyorlar? Bu hafta sonundan sonra bana hepsiyle mutlu bir sevişme yaşadığını söyleyeceğini sanmıştım."

Ben cevap vermiyorum ve o .

"Val, seni seviyorum ve sana tapıyorum. Bunu biliyorsun, değil mi?" "Evet, Hayır-Hayır. Biliyorum."

Derin bir nefes alır. "Güzel. Şimdi kafanı kışından çıkar. Bahse girerim onları gerçekten kadar uzun kalmamışsındır. Sadece seks arkadaşı olmak istemelerine imkan yok. Korkup kaçmanın sırası değil. Kahretsin, atlama zamanı. O görkemli siklerin üzerine atlayın ve gün batımına doğru sürün."

Bu saçmalığa gülüyorum ama haklı olduğunu biliyorum. çünkü beni gerçekten istemediklerinden korktum.

"Gitmem gerek Noel. Seninle sonra konuşuruz."

Telefonu kapatıp kabinden çıktım. Neyse ki banyo boştu.

Dün gece onların evinden ayrıldığımda kendimi yalnız hissettim. Beau'nun kahkahasını duymak, Romeo'nun elini dizimde hissetmek, Hart'ın bana patronluk taslamasına izin vermek istedim.

Kısa sürede onlara bağlandım. Sadece seks için değil. Kesinlikle mükemmel, ateşli ve akıl almaz olmadığından değil.

Tüm bu küçük anlar beni gerçekten etkiliyor. Yanağımdan öpmek, sırf bu yüzden bana bir bardak su getirmek, en sevdikleri birayı içmediğim için eve şarap getirtmek.

Kendimi şımartılmış ve değerli hissettim. Bu bağımlılık yapan bir şey ve peşinden koştuktan çok korkuyorum.

Benden bıktıklarında ne olacak? Belki de bir grup ilişkisini denemek bir orta yaş krizidir. Onlar birlikte yollarına devam ederken, kırılmış ve yalnız kalan ben olacağım.

Ya da daha kötüsü, ya arkadaşlıkları beni paylaşma baskısı yüzünden bozulursa?

Ya tüm bunları kafamda kuruyorsam ve onların duyguları benimkiler kadar güçlü değilse?

Bir noktada adamlarla yüzleşmem gerekecek ama bu bugün olmak zorunda değil. Düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var.

Binadan normalden yarım saat önce çıktım. Artık bunu yapamazdım. Masamda oturup proje için iç ekibi bir araya getirmeye odaklanmaya çalışmak işe yaramıyordu. Listelere bakıyor ve neredeyse hiç kadın olmamasına sinirleniyordum. Sonra bu konuyu erkeklere nasıl açabileceğimi düşünüyordum.

Sonra çocukları düşünürdüm. Onların dokunuşlarını, birbirimize nasıl bağlandığımızı. Bu sabah havalandığımda nasıl göründüklerini.

Acımıyormuş gibi davranamazdım. Noel'in sözleri bütün gün aklımdan çıkmadı. Çocuklar bana ne istediklerini söylemeye çalıştılar ama ben dinlemedim.

Bunun yerine, en kötüsünü varsayarak sözlerini onlara geri attım. Sanki tüm hafta sonunu birbirimiz hakkında her şeyi, sadece bedenlerimizi değil, ruhlarımızı da öğrenerek geçirmemişiz gibi.

"Val."

Önümdeki manzarayı gördüğümde saçmalık sarmalım durma noktasına geliyor.

Beau. Hart. Romeo.

Şık siyah smokinleri içinde bekliyorlar, her birinin elinde farklı bir buket çiçek var. Banyo krizimden beri tuttuğum gözyaşlarım akmaya başlıyor.

"Siktir. Gözyaşları. Su işlerini yapamam; birinizi etiketliyorum." Romeo'nun sesi ağladığım için çıldırmış gibi geliyor ama şu anda ona doğru yürüyebileceğimi ve bana sarılacağını biliyorum.

Onun yerine Hart kollarını bana dolayarak beni şaşırttı. Daha az şefkatli olduğu için değil. Hayır, adının hakkını veriyor ve kalbi üçünün dev aletlerinin toplamından daha büyük.

"Lütfen bizimle bir gezintiye çık sevgilim. Bu sefer bizi gerçekten dinle. Bu sabah her şeyi berbat ettik ama bunu düzeltebileceğimizi biliyorum."

Beni limuzine götürmeden önce başımı sallamayı ancak bitirebilmişim. Üçü de arkamdan tırmanıyor ve bu ciddi bir güç gerektiriyor.

bir ya da ikisine hemen tırmanmamak için sabırsızlanıyorum. Yine de sabırlı olabilirim. Ben yetişkin bir kadını.

Beau konuşmaya başlar ama araba hareketsiz kalır. "Öncelikle, bu sabah için tekrar özür dilerim. Heyecanlıydım ve kendimi çok kaptırdım."

Kaşlarımı çatıyorum. "Hepinizin benimle birlikte olmak istediğini kastetmediniz, değil mi?"

"Siktir, Beau. Bir dakika sessiz ol." Romeo Beau'nun omzuna vurup sıkıyor. "Niyeti saf ama düşüncelerini kelimelere iyi dökemiyor."

Öne doğru eğildi ve elimi tuttu. "Elbette seninle birlikte olmak istiyoruz. Sana söylemeye çalıştığımız şey, bu hafta sonunun muhteşem olduğudur. Hepimiz seninle bu ilişkiye bir şans vermek istiyoruz. Sen zeki ve nazıksın. Güzel ve cesursun. Yaramaz ve iyisin."

Beau onu iterken Romeo göz kırıyor. "Yanlış tatil, ."

Hart diğer elimi tutuyor. "Hepimizin sana karşı çok güçlü hisleri var ve hiçbirimiz senden seçim yapmanı isteyerek diğerlerini incitmek istemiyoruz."

Yutkunuyorum.

Kulağa hoş geliyor ama bunu nasıl yürüteceğiz? "Hepiniz benimle birlikte çıkmayı mı planlıyorsunuz?"

Beau kendini daha fazla tutamıyor ve limuzinin benim tarafıma atlıyor. "Evet. Seni bireysel randevulara götürdüğümüz zamanlar olacak ama bazı grup gezilerimiz de olabilir. Aşk yuvamızda her şey açık olacak."

"Tanrı aşkına." Romeo gözlerini deviriyor ama gülümsüyor. "Yine de haklı. Hepimiz kendimizi bu işe adadık. Sen de dahil olmak üzere hepimiz meşgulüz. Demek istediğimiz tek şey, seni paylaşmanın bir profesyonel olduğuydu. Üçümüz arasında, seninle hak ettiğin şekilde ilgilenileceğinden her zaman emin olabiliriz. Eminim zorlukları ve pek çok faydası olacaktır."

Orgazm. Kesinlikle orgazm demek istiyor.

"Seni istiyoruz, Val." Hart'sesi derin ve otoriter, ifadesi bir vaat gibi geliyor.

"Ben de seni istiyorum. Hepinizi istiyorum. Bu hafta sonu hayatımın en güzel zamanıydı ve ben daha fazlasını istiyorum. Bu sabah canım yanıyordu. Aranızda seçim yapma düşüncesi beni bütün gece uyutmadı. Bunu yapamazdım. Bunun nasıl bir gelecek getireceğini bilmiyorum ama denemeye varım." Kelimeler ağzımdan daha yeni çıkmıştı ki, beni bekleyen kollara atladım.

Hart beni yakaladı ve ağzını ağzıma yapıştırdı. "Şükürler olsun."

Kapıdaki bir düğmeye basmasını ve arabanın hareket etmeye başlamasını izliyorum.

Romeo ve Beau boynumun ve omuzlarımın iki yanını öperken kollarım onları tutmak için uzanıyor.

Hart'ın gömleğinin düğmelerini açmaya başladığımda kıyafetlerim hızla üzerimden kayıyor. "Sana ihtiyacım var. Hemen şimdi."

İniltileri öpüşmemize ara verip sertliğine karşı sürtünen bana bakıyor. Beni arkama yaslayıp Romeo'nun kucağına oturturken külotum yırtılıyor. Hart'ın pantolonu aşağı itiliyor ama hemen içime girmiyor. Onun yerine kışımı tutuyor ve amımı ağzına götürüyor.

"Siktir." Umarım şoföre bu ihtiyatı için iyi para ödeniyordur, çünkü benimkiler beni bağırtmayı seviyor.

Adamlarım. Kulağa hoş .

Hart dilini içime sokarken Romeo eğilip ağzımı yakalıyor.

"Çok seksisin, şeker dudaklı." Beau ve onun lanet takma isimleri. Bir eliyle bir meme ucunu çekip diğerini ağzına alarak bunu telafi ediyor.

"Daha fazla. Daha fazlasına ihtiyacım var."

"Aletimi amında mı istiyorsun? Nefes alamayacak kadar içine girmemi mi istiyorsun?" Hart iki parmağını içime sokarken klitorisimi sertçe ağzına alıyor.

Romeo diliyle ağzımı sikerken iniltilerimi yutuyor ama ben geri çekiliyorum.

"Lütfen, hepinize ihtiyacım var." Lojistiği onlara bırakacağım. Ben sadece daha fazlasını istiyorum.

Beau iki eliyle yüzümü kavıyor. "Bizi yakaladınız."

Hart arkamdan sertçe girmeden önce beni kabaca ters çevirdi. Saçımdan tutup beni yukarı çekiyor. Yeterince yaklaştığımda eli boynuma dolanıyor. "Elini Beau'nun üzerinde kullan ve Romeo'nun ağzını sikmesine izin ver. Ben bu dar amcığı sikerken hepinizin kendini kaybettiğini görmek istiyorum."

Beni yukarı kaldırdığı kadar hızlı bir şekilde tekrar aşağı itiyor. Romeo ben ona bakana kadar çenemi tutuyor. Sol kaşını kaldırarak bunun sorun olup olmadığını soruyor ve ben de başımla onaylıyorum.

"Benim için güzel ve ıslak olsun, tatlım. Direnmeden ağzına girip çıkmasını istiyorum. Aksi takdirde, onu boğazına sokabilirim ve ben boşalana kadar sen öğürürken orada kalabilirim."

Yani, eğer ısrar edersen. Dilimi tabanından yukarıya doğru sürüklemeyen önce ucundan bir öpücükle başlıyorum. Dudaklarını geçip ağzımın arkasına doğru ilerlemesi uzun sürmüyor.

Hart yine de gerçekte kimin yetkili olduğunu unutmama izin vermiyor. Elleri kalçalarımı sıkıca kavıyor.

Bana verdikleri her çürük ve izi gururla taşıyacağım çünkü ben onlarınım.

Beau daha nazik. Ritmimi bulmam için bana zaman tanıyor ve sonra ellerimden birini kaldırıp dilini gezdiriyor. İkimiz birlikte mastürbasyon yapana kadar kendi eliyle birlikte onun uzunluğunun etrafına sarıyor

Hepsi beni zevk peşinde koşmak için kullanıyor, ama onlardan üç katını alacağımı biliyorum. Hart'ın kolunun tekrar klitorisimle oynamak için belime dolanması uzun sürmüyor.

"Onu bize ver, Val. Şimdi." İtaat ediyorum ve yıldızları görüyorum.

Romeo homurdanıyor ve ağzımı daha hızlı sikiyor. "Bir tane daha."

Beau bu kez serbest kolunu altıma uzatıp bir meme ucumu çekiştiriyor.

Neredeyse .

"Bana bak. Bu muhteşem yüzü becerirken bana gözlerini ver." Romeo'nun bakışları benimkilerle kilitleniyor ve ben tekrar onlara bakıyorum. Göz temasını ne zaman kestiğimden emin değilim ama ona tekrar baktığımda gözleri geri dönüyor ve ağzıma boşalıyor.

Ağzımı bir patlamayla kapatmadan önce her damlasını içiyorum. Eğilip Beau'yu almakta tereddüt etmiyorum.

"Bebeğim, şimdiden geliyorum." Yalan söylemiyor. Onu saniyeler içinde yutuyorum. O ve Romeo eğilip yüzümün iki yanını öpüyorlar. Sonra koltuklarına yaslanıp Hart'ın kendini kaybetmesini izliyorlar.

İticileri gittikçe hızlanıyor. Daha sert ve daha derin. Arkama bakıyorum ve onu izliyorum. Kıçımı sıkıyor ve başını geriye atarak içime sertçe boşalıyor.

Bu limuzine bindiğimizden beri saatler geçmiş gibi geliyor. Nereye gittiğimizi bilmiyorum ama kesin olarak söyleyebilirim ki onlarla her yere giderim.

Sevgililerim.

Belki Altın Ok hariç. Yay benim için doğruyu hedeflemiş olsa da, Cupid hala tam bir amcık.

Son

Teşekkür

Teşekkür etmek istediğim birkaç kişi var. Öncelikle aileme. Oturup yazabilmem için Rosie'ye yardım eden eşim ve kayınvalidem.

Üçlü.... sana bir ithaf yazdım. Alacağın tek şey bu.

Boş zamanlarımı yazarak geçirebilmem için pek çok şeyle ilgilenen asistanım Nikki! Ve bu muhteşem kapağı tasarlıyor.

Beta ekibim. Rachel, sana gönderdiğim her kelimeyi sorgulamadan kabul ettiğin için teşekkür ederim. Sana tapıyorum. Jess, mesajlarınla beni çok mutlu ediyorsun. Heather, seni düzenli olarak taciz etmeme izin verdiğin için teşekkürler.

Ve benim sevgililerime ve genç kızlarıma, okuyucularıma... yazdıklarım hakkında söylediğiniz tüm nazik şeyler için teşekkür ederim. Siz olmasaydınız asla klavyenin başına oturamazdım.

AGo-B bhs A-Bhæ

Drea Denae ailesiyle birlikte Teksas'ta yaşıyor.

Yıl boyunca buzlu kahve içmeye, canı zaman isterse kırmızı ruj sürmeye ve sürekli Taylor Swift dinlemeye çok inanıyor.

Drea'nın diğer kitaplarını bulmak ve onu sosyal medyada takip etmek için aşağıdaki QR kodunu kullanın.

Drea Denae tarafından da

[Caged In Flames \(Blisshaven Academy One\)](#)

[Hope You're Miserable \(Coming Soon\)](#)

[Kutsal Olmayan İncil \(Yazarın Haftalık
Planlayıcısı\)](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.